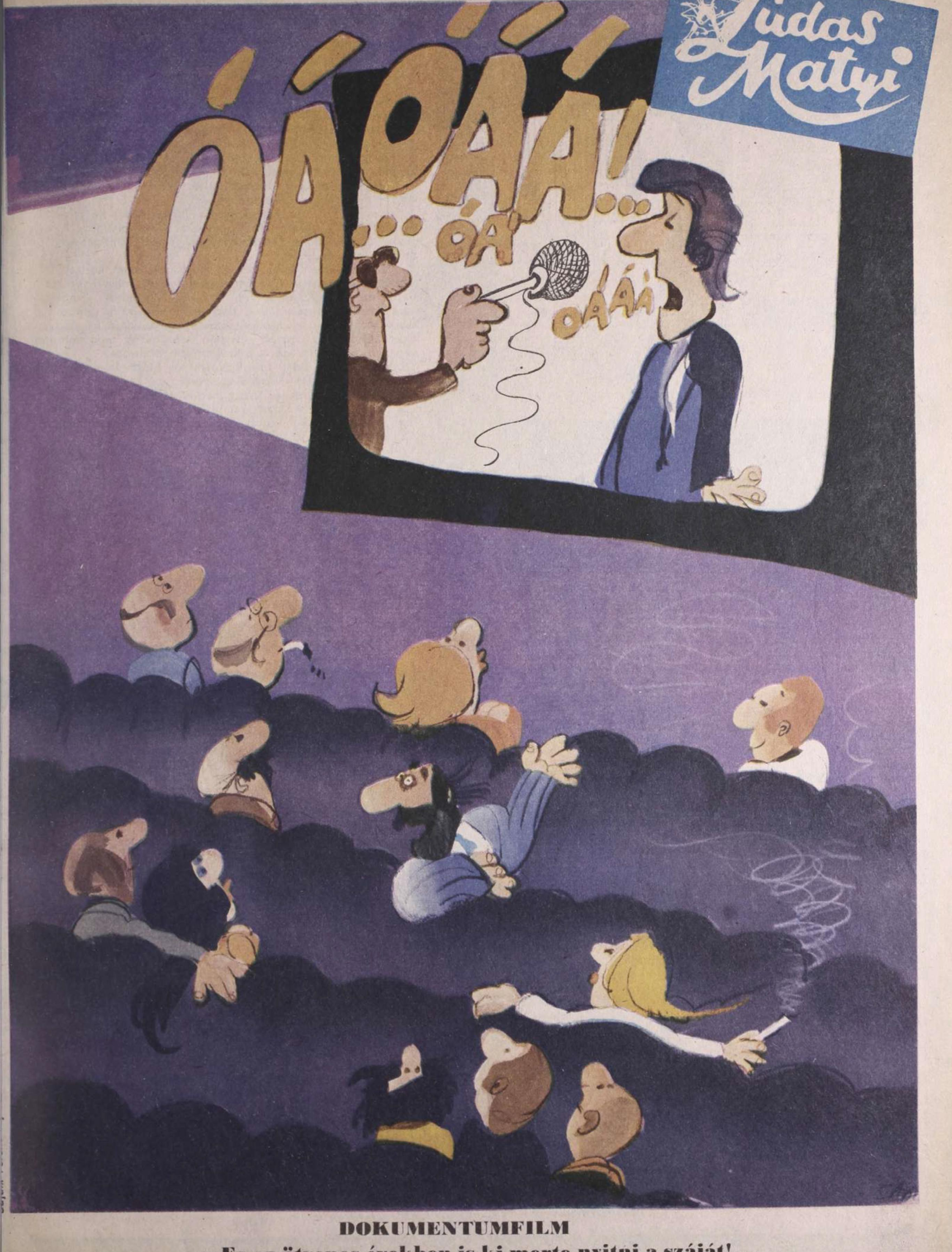
38. ÉVFOLYAM, 19. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1982. MÁJUS 13.

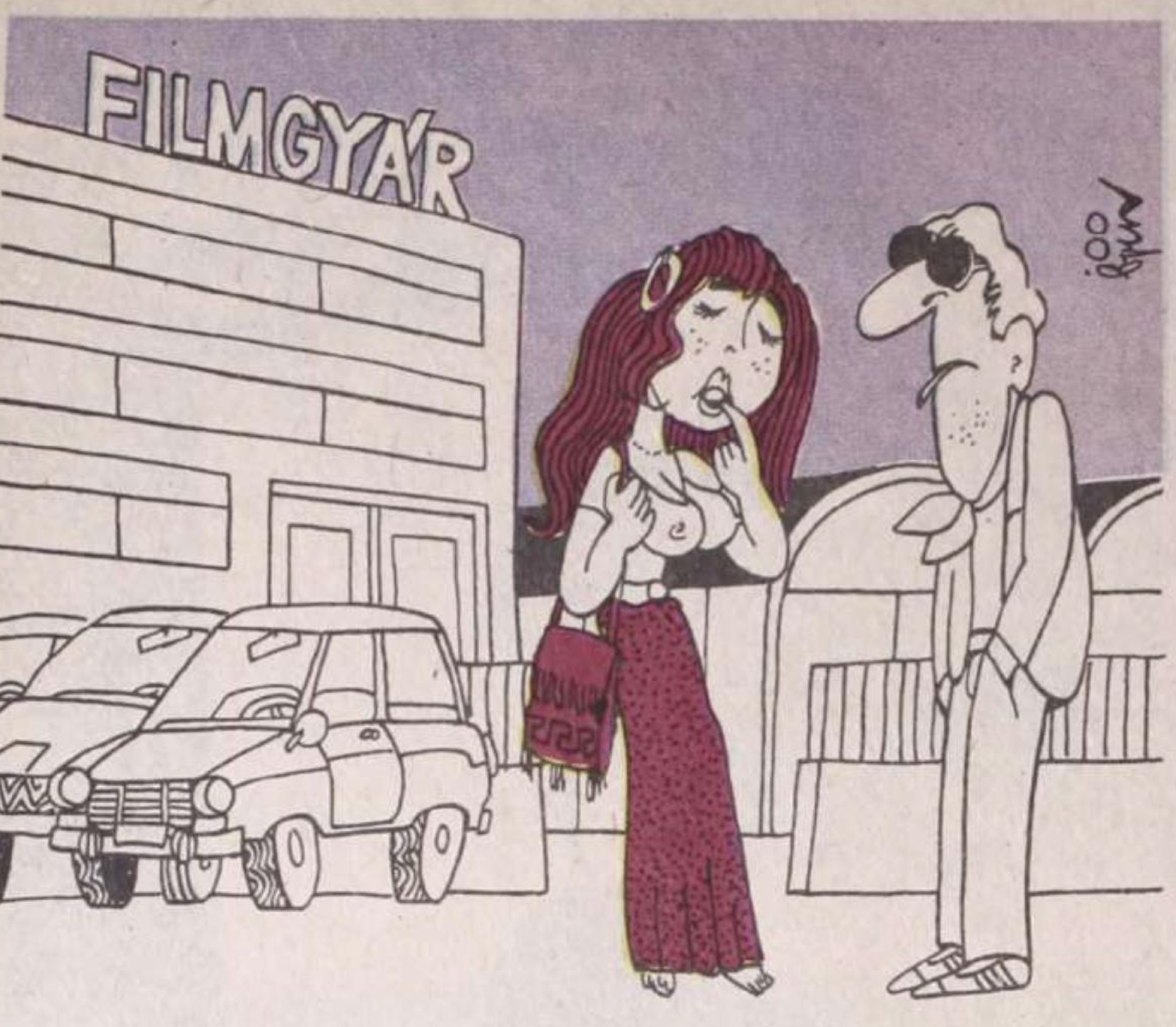
Ludas Matyi

DOKUMENTUMFILM

– Ez az ötvenes években is ki merte nyitni a száját!...

KEZDŐ SZINÉSZNŐ

– Olyan csúnya szavakat tanultam a szinkronban . . .

Mottó

Hát elballagtak . . . Ezrek, tízezrek, végzős negyedikesek, jelképes bottal, tarisznyával a vállukon, kiballagtak a Nagybetűsbe. Vajon mi van a tarisznyában, milyen szellemi útravaló, miféle hamubasült álmok, eszmények?

Előttem egy vidéki gimnázium ballagási meghívója. Négy párhuzamos osztály, négy névsor – és négy mottó. Négy idézet, négy jeles ember jeles mondása, amit érdemes megjegyezni és egy életen át szem előtt tartani. Lássuk, hogyan vannak szellemileg feltarisznyázva ma az életbe indulók? Nem csak az az érdekes, izgató, amit jelmondatul választanak, hanem az is, hogy kitől idéznek, milyen forrásból merítenek, kit választanak csillagul, lobogóul?

A névsor . . . Hogy is mondjam, hogy senkit ne bántsak, ne sértsek? A névsor enyhén szólva is: tanulságos. A négyek: Juhász Gyula, Osztrovszky (így, y-nal!), Bereményi Géza, Sztevanovity Dusán.

Nem kommentálok, csak a tényt rögzítem, korunk fiatalsága nem nagyon válogatós atekintetben, milyen forrásból meríti az életbölcsességeket. Ma egy slágerből – holnap esetleg egy kabarétréfából. Épp ezért nagyon megfontolom ezentúl, mit írok le, hátha mottó lesz belőlem? És nagyon kérem önöket is, tisztelt olvasók, válogassák meg minden szavukat, hátha azt idézik a jövőre érők, ballagók.

Hogy túlzás, hogy tréfa? Ne tessék hinni. Íme, az egyik jelmondat az előttem fekvő meghívóról:

„Légy ma gyerek, és játssz megint velem . . ."

Ennyi. Hát haljak meg, ha 14 éves Gábor öcsém csípőből nem mond tíz ennél szebb, szellemesebb, okosabb, idézhetőbb mondatot.

Most játszom: jövendő ballagásokra gondolok, jövendő meghívókat látok, s jövendő mottókat:

„Nem ki zászlót bontott Március Idusán –
A mi példaképünk: Sztevanovity Dusán!"
(Karsztvizy Gizella, osztálytitkár)

„Holnap bejön, Sajókám?" (Hacsek)

„Tessék vizet venni a kádba, mert csütörtökön csőrepedés!" (Krónikus Jenő, házmester)

És ha nem tűnnék nagyon szerénytelennek javasolnám jövendő ballagóknak, ezt nyomassák a meghívójukra:

„Nem baj az, ha nem választunk mottót – nagyobb baj, ha butaságot választunk."

Alá, zárójelbe:

Radványi Barna

Kivágás

Panaszkodik egy olvasó a fővárosi délutáni lapban. Nagy az ő bánata: karácsonykor a fényképezés bűnébe szédült. Felvételeit aztán kidolgozásra annak rendje és módja szerint a Főfotóra bízta. A technikailag egyébiránt igen jól sikerült nagyításokról azonban hol ez, hogy az a családtag kisebb-nagyobb mértékben hiányzik, pedig az ő általa készített filmen teljes testi és szervezeti épségében az egész família jelen van. Vagyis a negatív a pozitív ezúttal.

Azt már meg sem említi, de tudom én jól, hogy szokott ez lenni, akár fogadni is mernék: még csak nem is az a családtag lett kettéhasítva, aki leginkább megérdemelné. Hasítva? Igen, a vérengzés valami elképesztő! Nem ám holmi békességben megcsonkult család néz ránk a képekről, a manapság oly tipikus esetre gondolok, amikor apuka csak úgy lepattan egy őzikeszemű, ám körmönfont kolléganővel, avagy anyuka felejt el segítségért kiáltani, amikor környékezik éppen, és így vagy úgy, ezért vagy azért, előbb-utóbb a válóper boldog révébe eveznek. Nem! Horror ez a javából! Fülek és orcák, egész félkarok s féltörzsek hiányoznak, nagyapa még féllábbal a képen, féllábbal már talán hívóban, fixirben, felefeleségem, fele-felebarátom, no ennek a fele-fele sem tréfa!

A Főfotó alkalmazottja szerint a vállalat új automatája az, amely a negatív két oldalán, valmint alul és felül levő részleteket ily vérszomjasan lehagyja. Mindjárt kész a tanács is: álljon távolabb a témától a megrögzött fotóamatőr, és így majd nagyobb leend a képkivágás. Lesz mit elhagyni. Világos. Elképzelem: kiviszem fényképezni a családot a Magas Tátrába, és ha ott elkattintom magam, legfeljebb valamelyik kedvesrokon füle mellől lemarad majd Lomnic, meg a fele Csorba-tó is, nem úgy, ez utóbbi ilyetén végzetét amúgy is nevében hordozza.

Mindössze az aggaszt kevéssé: mi lesz, ha a mostoha időjárás, vagy vétkes kényelemszeretet miatt mégis a lakásban próbálok fotózni. Mert a félszobában, negyedkonyhában, kezemben a masinával ugyan hová hátráljak? Nincs mese, marad az egyke, a félke vagy a két szülő – két félgyerekes családmodell, Főfotó módra.

Persze azt a fránya automatát talán beállítani is lehetne. Esetleg . . . Mert ha ez nem megy, valóban nincs más hátra, mint a képkivágás. Ehhez viszont télvíz idején az ablakot is szélesre kell tárni.

Münz András

SZINHAZI ESTE ELŐTT

– Szivem, ma próbáld elfelejteni, hogy mit hallottál azelőtt Zilahyról!

NÉPSZERŰTLEN FELADATOK

Kieső futballcsapat edzőjének lenni — Társadalmi munkát szervezni — Áremeléseket megmagyarázni

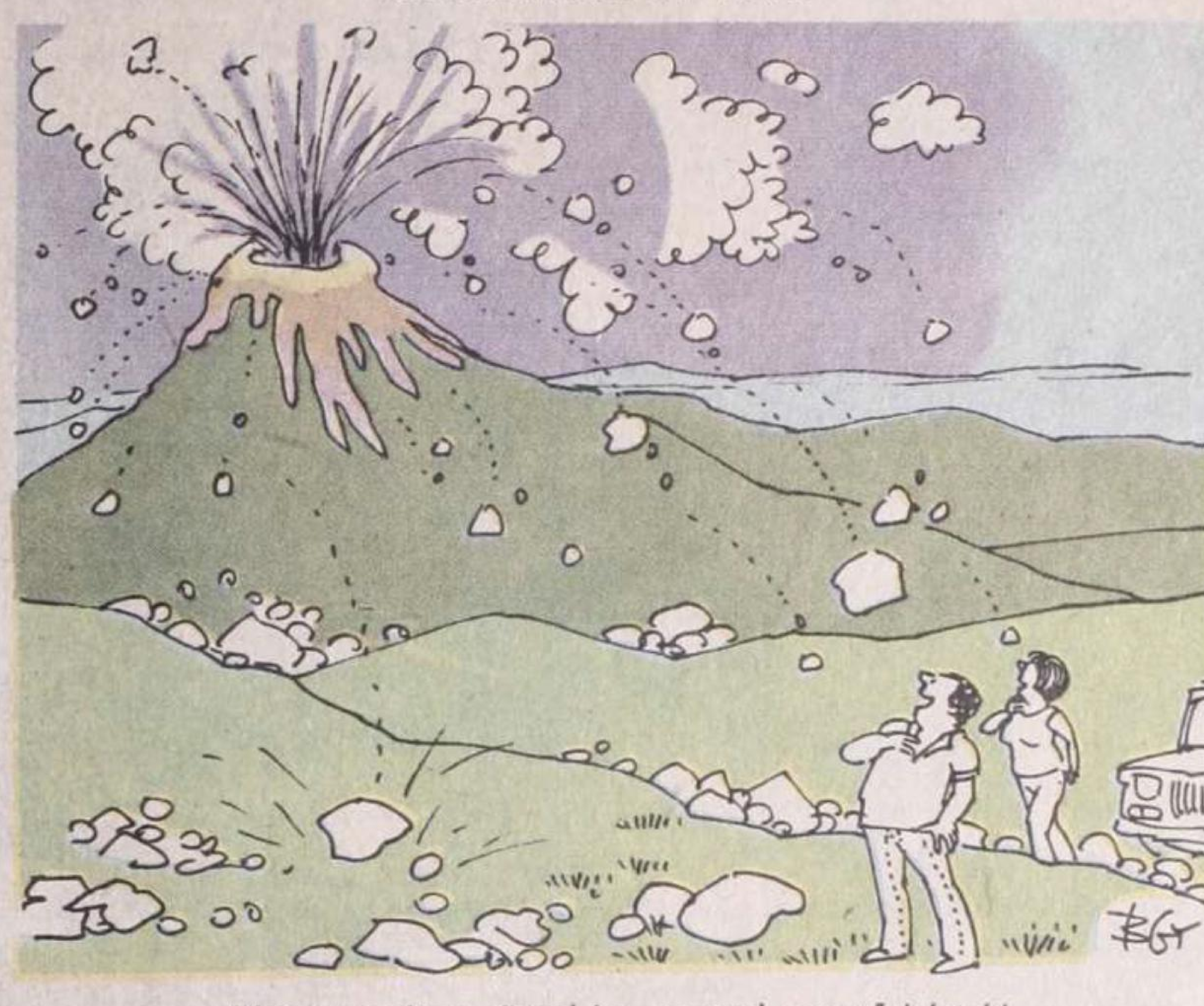
– Gondoltam, visszajövök és írok a mostani rokonokról is egy regényt.

CSŐDBE MENT VÁLLALKOZÁS

– Mi ezt a vándorzászlót kaptuk a minisztériumtól!

TÚLFEGYVERKEZETT VILÁG

– Megnyugodtam, fiacskám, ez csak egy tűzhányó!

ÉRETLENSÉGI VIZSGA

— A vizsgálatot megnyitom — mondta a szülői munkaközösség elnöke. — Ki hiányzik?

— Kevermes apuka — jelentette Brettsnejder anyuka. — De nem nagyon.

Utálták Kevermes apukát, mert Kevermes apuka nem csak stréber volt, hanem gazdag is.

— Mindegy, akkor is elkezdjük — mondta az elnök. — Mint tudjuk, a vizsgálat egyetlen célja, hogy méltóképpen készíthessük elő többé-kevésbé szeretett magzatunk búcsúját a többé-kevésbé kedves öreg iskolától. Hogy megállapítsuk: eléggé éretlenek vagyunk-e mi, szülők erre a lélek- és bukszasorvasztó aktusra. Első tárgyunk a történelem. Üzbég apuka, ön szerint melyik volt az elmúlt évtized legemlékezetesebb ballagása?

— Az elmúlt évtized legemlékezetesebb ballagását a Könyök Matildról elnevezett szakközép végzősei mutatták be 1974-ben, amikor Niki Laudának öltözve 34 darab McLaren gyártmányú Forma I-es versenygépkocsin ballagtak.

Az osztálytermen izgatott moraj futott végig.

— Hát bizony, Üzbég apuka — mondta az éretlenségi elnök —, erre a feleletre én legfeljebb gyenge hármast tudok adni. Ön megfeledkezett a... nos, miről, Tótslág anyuka?

— Hát amikor a... hát amikor a... — hadarta Tótslág anyuka — ...hát amikor az Indogermán Menyhárt bábaképző leányai középkori apácának öltözve viking gályák fedélzetén eveztek végig a Rottenbiller utcán és minden sarkon letettek valamit...

— Tűz... tűz... tűz.. — mondta az éretlenségi elnök. — Lássuk, ki találja telibe?

Zsömle papa ugrott talpra.

— 1979. Az Egyszerű Stefánia gimnázium végzősei vertezüst lovagi páncélba bújnak. Arabs telivérek hátára ülnek. A telivérek patkója arany, gyémántfejű szeggel. A diákok egy-egy roppant sárkányrepülő szerkezetet tartanak. A hatalmas szárny bevonata bíborszínű ókínai brokát. A ballagás a Hármashatárhegyen kezdődik. A telivérek vágtába csapnak. A meredély fokán lovastul együtt magasba emelkedik az egész IV/b. Huszonkilenc ezüstpáncélos siheder ereszkedik a fővárosba. Bíborszárnyú telivéreken...

— Csillagos ötös — mondta az éretlenségi elnök. — Szóval nekünk most már csak ezen kell túltennünk. Ám térjünk át a földrajzra. Berengár anyuka, hol tartsuk gyermekeink érettségi bankettjét?

— A bécsi Schönbrunn összes termeiben — vágta rá az egyszerűen öltözött asszonyka, de már el is pirult, mert az osztály vad tiltakozásban tört ki.

— Pitiáner! Csikkszedő! Jó, hogy nem a Róbert bácsi ingyenkonyháját ajánlja.

— Tartsuk a Mariana-árokban — mondta Sóbujtó apuka. — Ott a legmélyebb a tenger. Filippinó gyöngyhalászok buknának le mélybe a menü egyes fogásaival, a kultúrműsort pedig a pécsi balett szolgáltatná ízléses batiszkáfokba öltözve.

— Mariana-árok már volt — vágott közbe Holndonner anyuka. — A Vazelin Mimiről elnevezett iparrajziskola végzősei bankettoztak ott két évvel ezelőtt, nemzetiszínű búvárharangokban. Inkább csináljunk szerényebben, de eredeti módon. Ha esetleg a bécsi Sacher konyháját, a New York-i Metropolitan zenekarát és a Bolsoj táncosait levinnénk a Mirnij állomásra ...Címert is csináltathatnánk, minden egyes nebulónak más- és másfélét. Ez aztán jégbe faragva ott tündökölhetne minden teríték mellett... Na?

A hatás elmaradt, mert ebben a pillanatban a hiányzó toppant az osztályba. Kevermes apukán rögtön látszott, hogy most már nem gazdag, legfeljebb stréber.

— Sikerült — zihálta. — Megvan az érettségi ajándék. Megvásároltam a fiúnak a Tadzs Mahalt, az Alhambrát, a Colosseumot és a Téli Palotát. Persze nem minden áldozatok nélkül...

Ócska bádogbögrét húzott elő a rongyai alól és nagyokat nyeldesve csörgette meg mindenkinek az orra alatt.

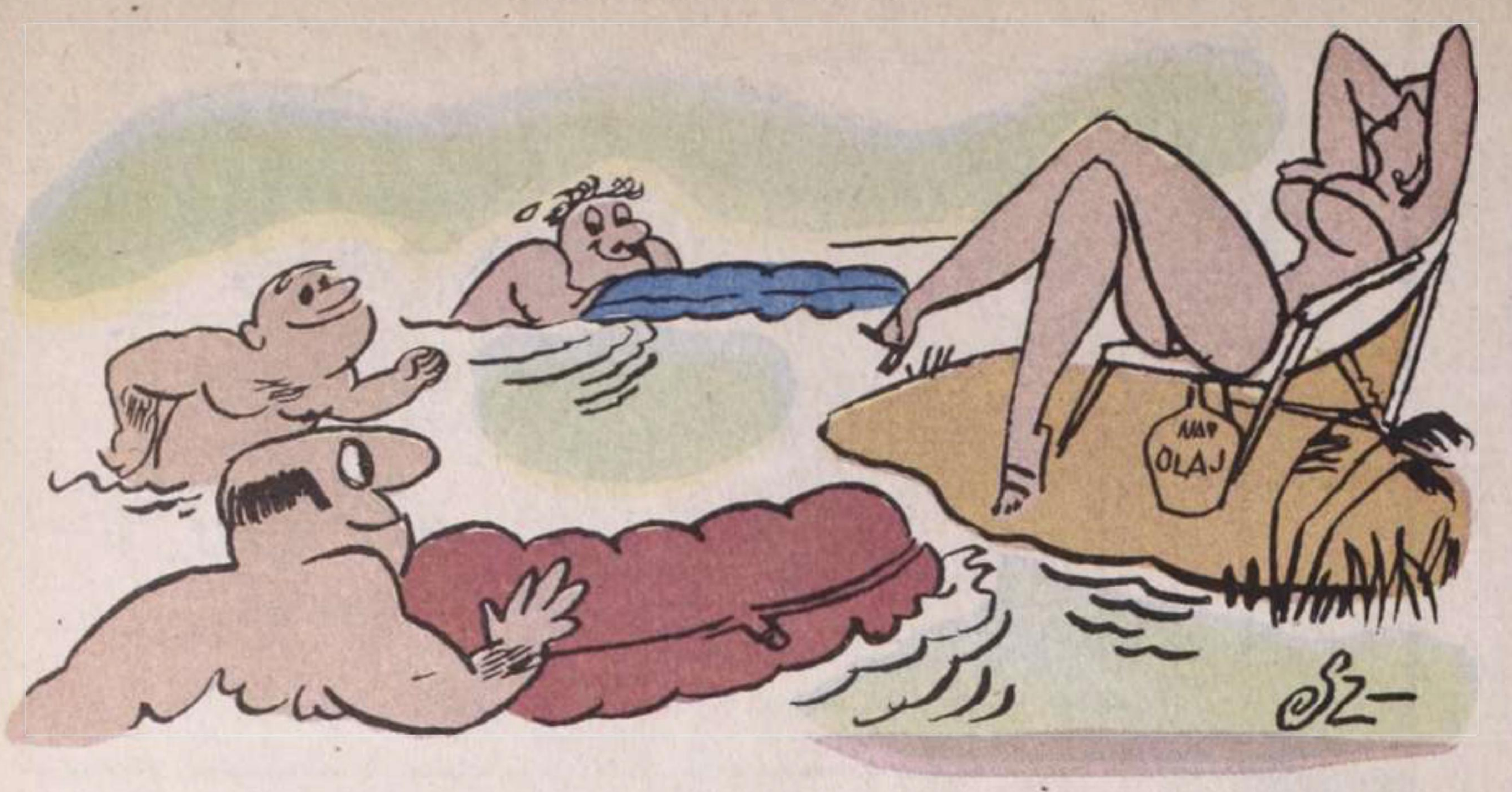
— Csak egy pár fillért... vagy egy kis kenyérkét... ki mit tud adni...

A legéretlenebb szülőnek kijáró hárshegyi Sznob Gedeon vándorgyűrűt ezek után persze ő nyerte.

A gyűrű kövére egy szülőt véstek. Meztelenül állt és torz mosolylyal simogatta a pénzeszacskóját.

Peterdi Pál

MAGYAR PARTRASZÁLLÓK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Jenő! Nem értem, miért vetetted le hajnalban az előszobában a cipődet, amikor hazajöttél?

— Nem akartalak fölébreszteni.

— Miért jöttél lábujjhegyen a hálószobába?

— Nem akartalak fölébreszteni.

— Akkor meg miért üvöltötted, hogy „Száz szál gyertyát, száz icce bort ide az asztalra ...”?!

CSALÁDI VÁLLALKOZÁS

SZILÁNKOK

PRÍMA ÁRU

— Egy napja vettem ezt a tévékészüléket, de még ma is olyan, mint új korában...

BÜSZKESÉG

— Rám senki sem mondhatja, hogy nem tisztelem a Kreszt. Hetente kétszer, kedden és pénteken szabályosan szoktam előzni — mondta büszkén a sofőr.

FOHÁSZ

— Ha én még egyszer az életben össze tudnék veszni Bélával, esküszöm, soha többet nem békülnék ki vele.

BÚCSÚZTATÁS

— Nyugdíjba menetele alkalmából fogadja el tőlünk ezt a három kifizetett túlórát.

GŐG

— Én vissza tudom vezetni a családfámat egészen az apámig.

TROLI

Olyan kedves, figyelmes volt a trolibusz vezetője, hogy a végállomáson sem szállt le senki. Maradtunk még egy pár fordulóra.

ÓHAJ

— Egy jól berendezett kis családi házra vágyom, ahová betörhetnék.

ASZFALTBETYÁR

— Engedelmet kérek hölgyem, ön nem kiskunhalasi?

— Nem.

— Mert annyira nem volt ismerős. Engedje meg, hogy bemutatkozzam ...

OPTIMIZMUS

— 80 éves vagyok, vagyis középkorú.

ELŐRELÁTÁS

— Térden állva kérek bocsánatot tőled azért, amit a jövőben el fogok követni ellened.

FRIZSIDER

— Én a frizsiderben tartom a kosztpénzt, de ott sem áll el hó végéig.

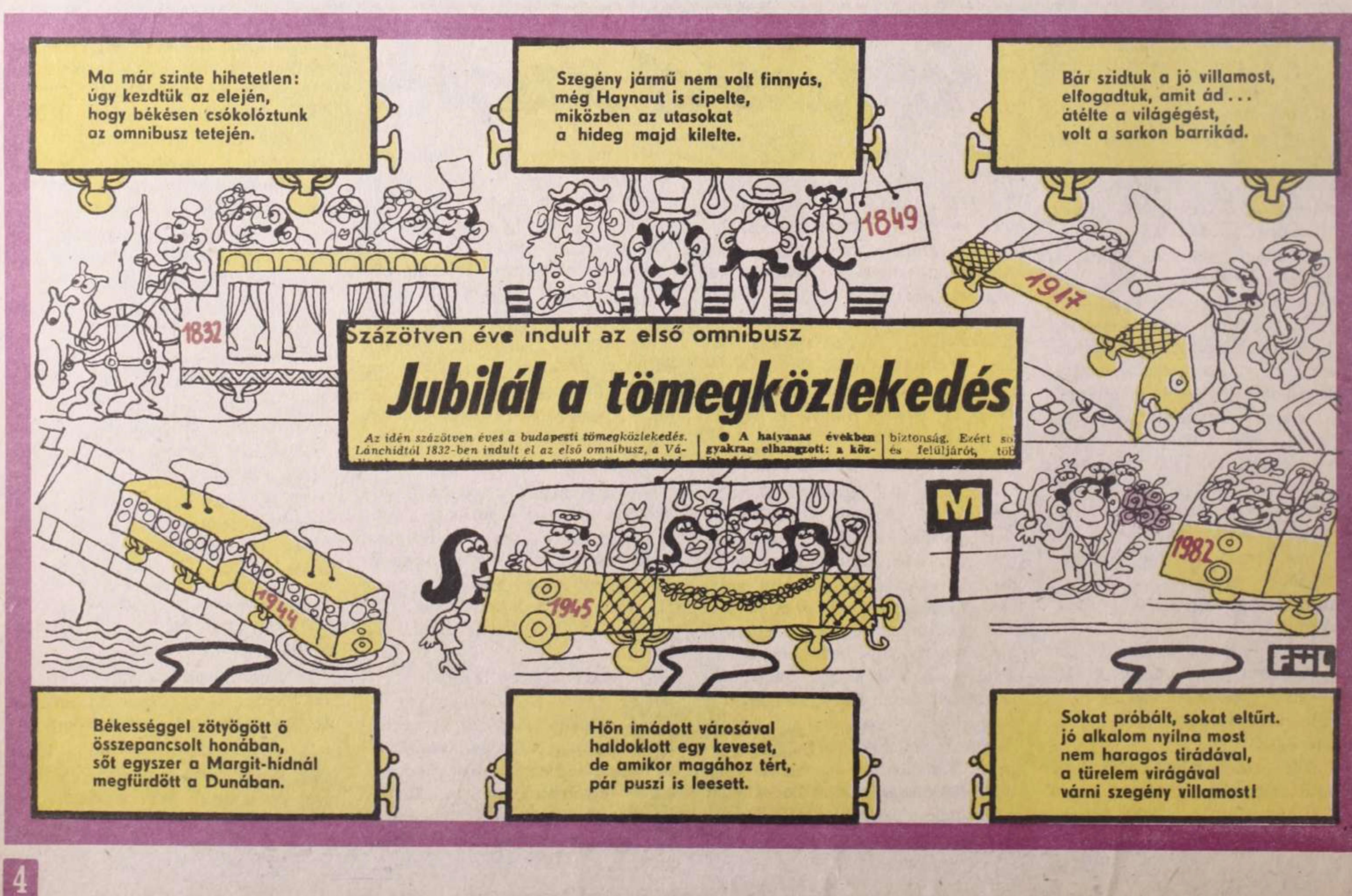
BARÁTNŐK

— Képzelje, a legjobb barátnőm elszerette tőlem a férjemet.

— Így érnek véget a barátságok.

— Dehogy. Hálás vagyok neki és azóta még jobban szeretem a barátnőmet.

Galambos Szilveszter

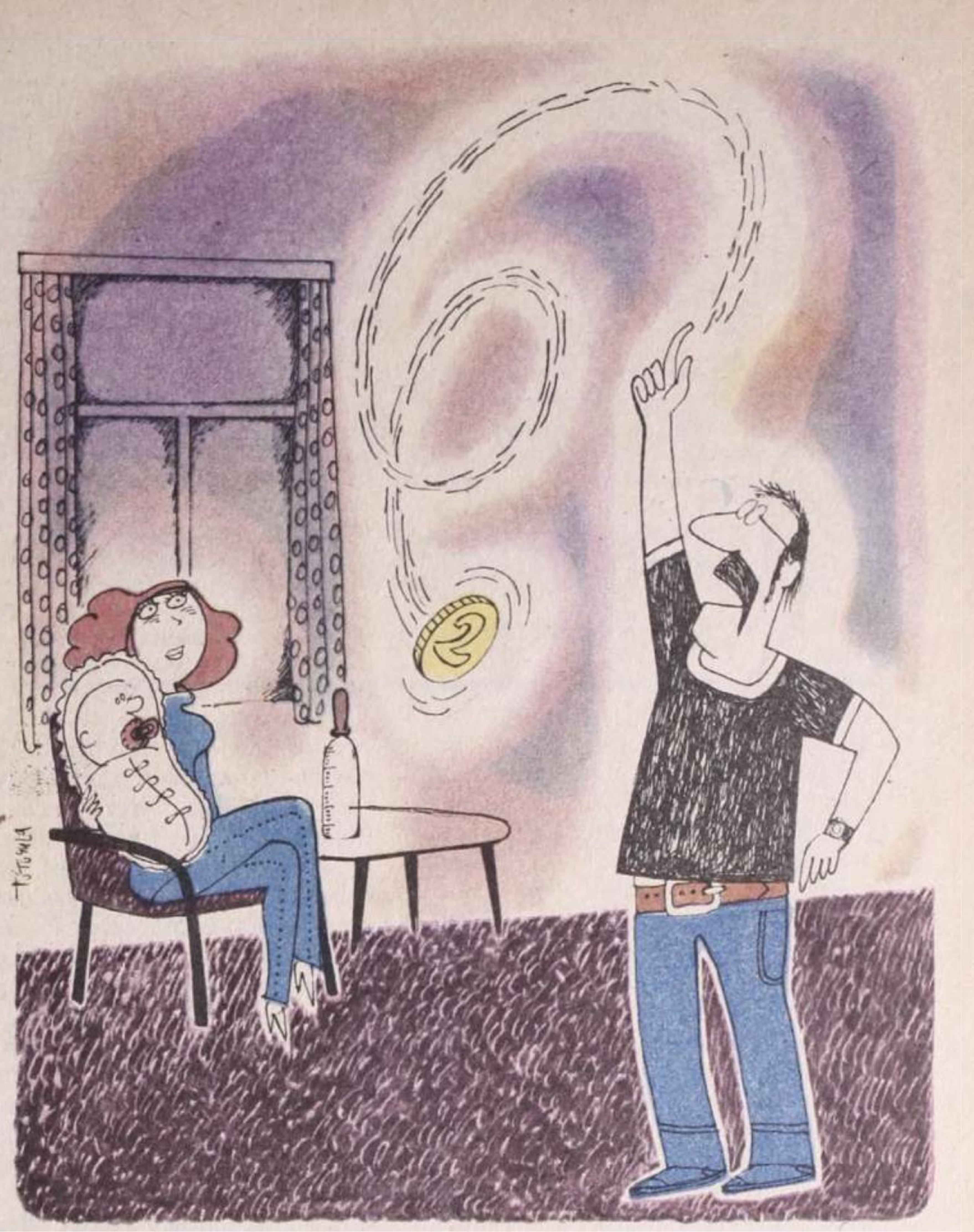
NYELVÉSZETI VITA

– Ezeknek a fiataloknak csak a száguldozásokon jár az eszük.

DÖNTSÖN A SZERENCSE

– Tehát ha írás, akkor én megyek GYES-re!

A FŐNÖK ÉRTEKEZLETET TART

SZOMBATI BALESET

–Szaladjon gyorsan, öt utcával odébb van az ügyelet!

Kitört a pesti CB-láz

Az egész azzal indult, hogy néhány pesti gépkocsin megjelent a CB-antenna. Aztán ezer és ezer gépkocsin megjelent. Majd telt-múlt az idő, s feltűnt az első gyalogos hátán egy vadonatúj Penetrátor típusú antenna. Később már minden második iskolás táskájába beépítették a gondos szülők a kis adó-vevő készüléket, és elkezdődött a nagy beszélgetés az éter hullámain.

*

— Itt Matura—1... Keresem Matura—2-est... Azonnal jelentkezzen!

— Itt Matura—2... Mit akarsz érettségi dolgozat közben?

— Elakadtam a tételben, sürgősen mondd be, mikor volt a kiegyezés!

*

— Halló, itt Tütü—4... Hol tartózkodsz Tütü—2-es?

— Itt Tütü—2... Hukk... Az asztal alatt...

*

— Itt Kuruc—8... Értesítem Kuruc—6-ost és Kuruc—9-est, hogy azonnal vonuljanak be szolgálati helyükre, mert három pénzes palival vagyok!

*

— Vendég I. keresi Vendég II-t...

— Itt Vendég II. Mi a baj?

— Adja ide a sótartót!...

*

— Szomszéd—3 hívja Szomszéd—10-est...

— Szomszéd—10-es jelentkezik...

— Rohanjon Kovácsné a közértbe, mert banán érkezett!

*

— Itt Kolléga—14... Kolléga—2-es azonnal jelentkezzék!...

— Itt Kolléga—2-es... Miért zavar?...

— Sürgősen fejezze be Kolléga—2-es az ünnepi beszédet, vagy horkolok!

*

— Julis—1 hívja Julis—2-est...

— Itt Julis—2-es... Mi van ángyom?...

— Pucolják kend a kosarakkal az aluljáróból, mert jönnek a rendőrök!

*

— Itt Beteg—25-öske a kórterem hatoskából... Sürgősen keresem Nővérke 3-ast!...

— Itt Nővérke—3-as... Mit szeretne Beteg—25-öske?...

— A kacsát!

*

— Kovács II. keresi a tizenhatosról Kovács III-at...

— Itt Kovács III. a félpályáról... Mit akarsz Kovács II.?...

— Rúgd már ide a labdát!

— Szoba—1-es hívja Szoba—2-est...

— Itt Szoba—2-es... Mi van, Feri?...

— Megbántam, hogy elváltunk... Ha átjösz a szobámba, elhúzom az ajtótól a szekrényt!

*

— Itt Lélek I. a mennyből... Keresem Lélek II-t. a pokolból...

— Itt Lélek II... Mi újság?

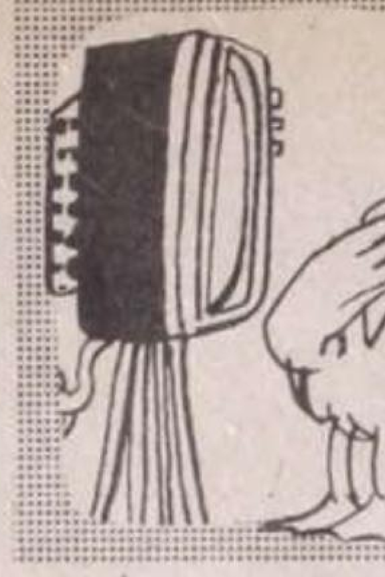
— Igazán felszaladhatnál már hozzánk egyszer...

— Te is leugorhatnál mihozzánk, ami azt illeti...

— Majd hívlak... Kézcsókom a feleségednek!...

— A tiédnek is!

Tormai László

Ülök a tévé előtt...

Ülök a huszonöt éves tévé előtt és — ki tudja hanyadszor — arra gondolok, hogy ez a szemre egyszerű, ládaszerű alkotmány milyen csudálatos eredménye a technika fejlődésének. Korunk legnagyszerűbb találmányának tartom, haszna jócskán felülmúlja még az atombombáét is. Hol mindenhol jártam már a segítségével anélkül, hogy fel kellett volna kelnem a fotelemből! Jártam már a Szahara forró homokjában, tapostam már az Északi-sark jeges világát, úszkáltam már a tenger mélyének misztikus világában, megmásztam a Mount Everest lejtőjét, alkalmam volt ténferegni Las Vegas játékkaszinójában éppen úgy, mint Iránban, a fronton; csupa olyan hely, ahová sohasem fogok eljutni. Most legutóbb például Márianosztra börtönében jártam, ha minden jól megy, ide sem fogok eljutni.

A televízió jóvoltából nem először tapasztalom meg a börtön világát, legjobb emlékezetem szerint ezúttal harmadszor volt alkalmam rá, az aszódi nevelőintézetet nem is számítva. A kisujjamban vannak a börtönélet szabályai és szokásai, mit szabad a börtönlakónak és mit nem, mit kell lenyelnem, ha azt akarom, hogy felvágják a hasamat, s milyen kedvezményekben részesülhetek jó magaviseletem jutalmaként. Röviden: immáron egészen otthonosan mozgok a börtönben, anélkül, hogy bárkit is agyon kellett volna csapnom, vagy ki kellett volna fosztanom a ceglédi postajáratot. Fel nem becsülhető kényelem ez!

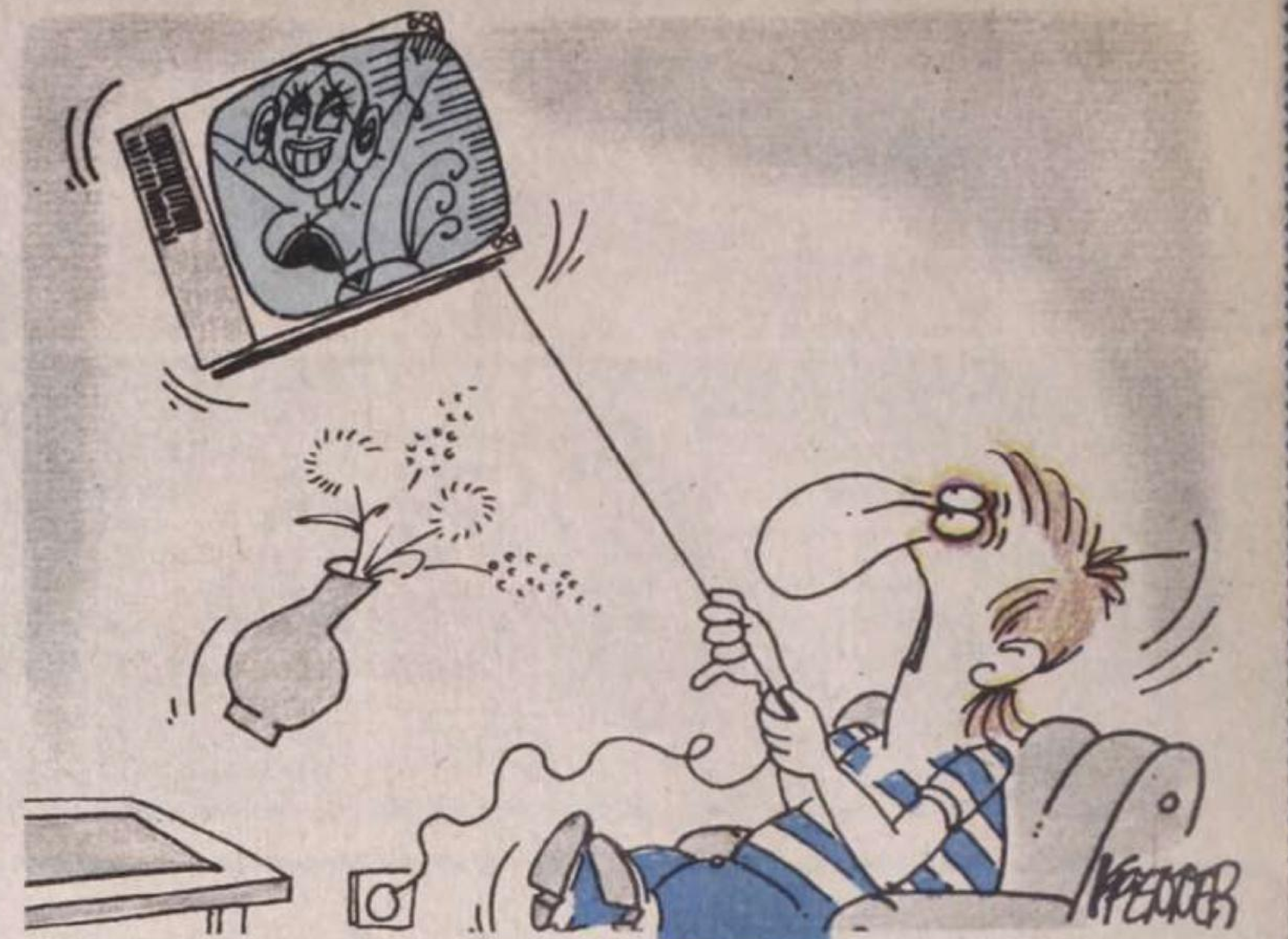
Ülök a tévé előtt s azon tűnődöm, hogy miért visz el engem a képernyő időnként a börtönbe? Ugyan mi lehet a célja az efféle riportnak? Amikor azt mutatja be a riporter, hogy milyen humánus a börtönőrök magatartása, az az érzésem, hogy kedvet akar csinálni nekem a dutyihoz. Ezzel ugyan hiába fáradozik! Ámde ha az a célja, hogy elvegye a kedvemet tőle s a börtön sivár nyomorúságát tárja elém, akkor is fölöslegesen strapálja magát, mert már a Szahara homoksivatagába se kívánkoztam, hát még Márianosztrára! Lehet, hogy tévedek, de az a meggyőződésem, hogy aki részletesen kitervelte egy erőszakos nemi közösülés módját, az nem fog letenni a szándékáról csak azért, mert előző este végignézte a márianosztrai riportot.

A műsort ismertető „előzetesében" azt írja a rádióújság, hogy a börtönriportoknak két buktatója szokott lenni: vagy meg akarja utáltatni az elítélteket s ez zavarja a nézőt, vagy sajnáltatni akarja a rabokat, mintha sorsukért csupán a társadalom volna felelős s ők maguk áldozatok lennének csupán — ez viszont nem igaz. Ez a legújabb börtönriport „ízléssel, tapintattal" elkerülte mindkét buktatót. Tanúsíthatom, hogy e két buktatót e soros börtönriport valóban elkerülte. Csak azt nem tudom, hogy mit nem került el? Vagyis: miért készült?

A márianosztrai riport egyébként számomra kedves meglepetéssel zárult. A vége felé, amikor a börtönlakók szilveszteri műsoros mulatságát láthattuk, örömmel tapasztaltam, hogy az egyik rab előadandó magánszámául egy monológot választott: egy szatírikus karcolatomat adta elő. Jogdíjat nem remélhetek érte, de bőven kárpótolt az öröm, hogy gondolataim s erkölcsi intelmeim kivételesen termékeny talajra találtak.

Tabi László

KÖNNYŰ KIS MŰSOR

EXKLUZÍV FODRÁSZAT

GLOBUSZ '82

RÍMHÍREK

KRIMILÓGIA

Tapasztalják mostanában,
Meg is mondják, akik merik,
Tévékrimiknek sorában
Laposodik már a Derrick.
Derrick úr és hekustársa
Hozza vissza régi fényét:
Nyomozza ki, hova tették
Kalandjaik cselekményét.

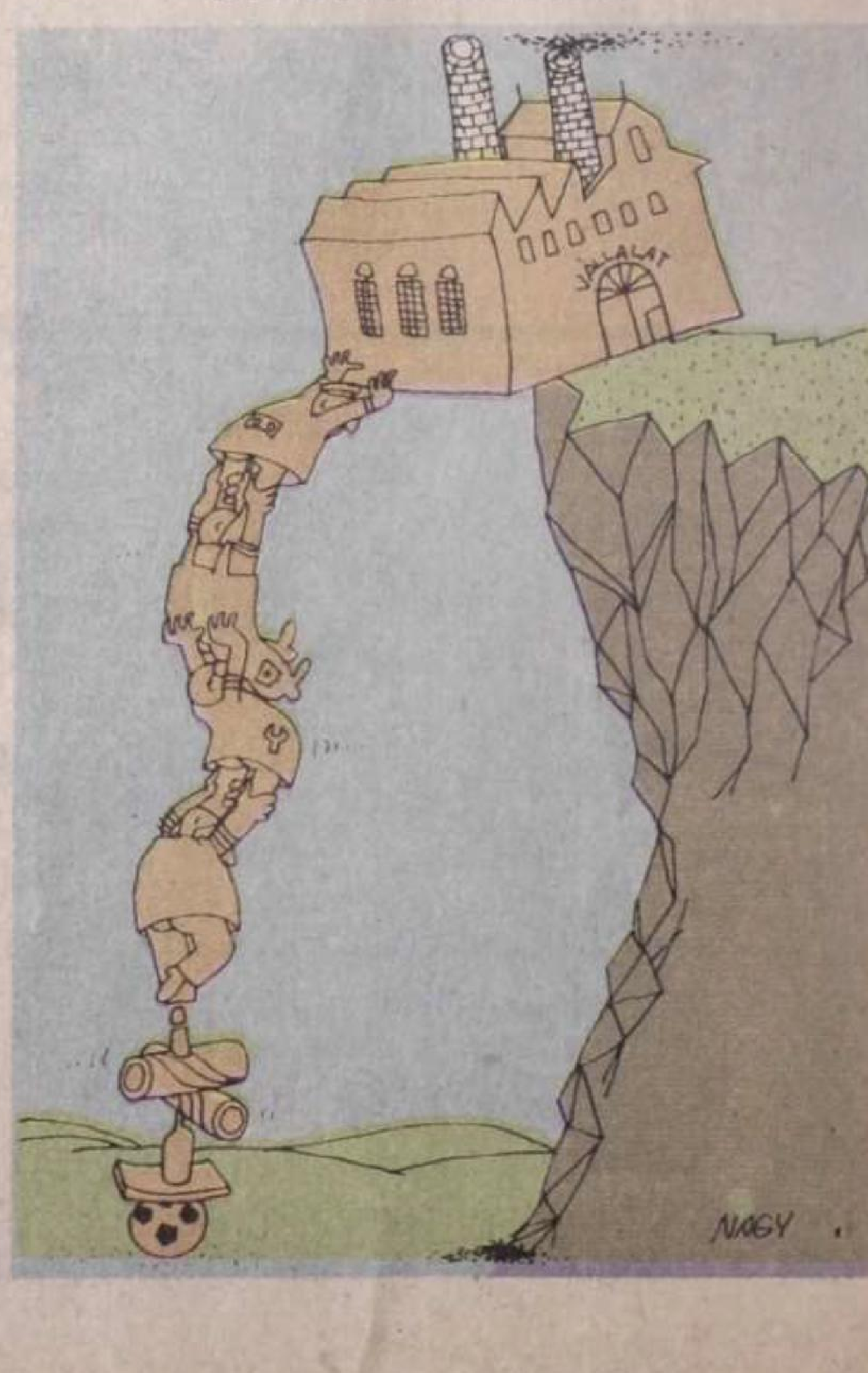
KIT MI FŐZ?

A Buddenbrook házi buli
Uralja a kedd estéket,
Lelkesebben nyitották ki
Régen sokan a tévéket.

A kaviárt fogyasztották
Minden kedden este híven,
Mert nekik a Thomas Mann-nál
Jobban kellett Thomas Lieven.

Hidvéghy Ferenc

GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG

Rágalmazás

Már ki tudja, mióta szólt a csengő, amikor végre meghallottam. Ahhoz képest, hogy éjjel két óra volt, ez is szép teljesítménynek számított. Egyik lakótársunk, a ház szócsöve, Csámcsogi Abaujné, született Spacc Kisztihand Delikátesz téblábolt az ajtóban.

— Adja vissza a kenyeret, amit kölcsönkért — mondta az idős asszony a saját modorában.

— Majd holnap. Hiszen arról volt szó...

— Adja vissza! Kölcsön kenyér visszajár.

Egyik lábáról a másikra állt, már vártam, mikor téveszti el a lépést.

— Maga az írásaiban rendszeresen rágalmaz egy becsületben megőszült dolgozót, aki ráadásul a Hazafias Népfrontnak is tagja.

Ez utóbbit bizonyára fenyegetésnek szánta, de az éjszaka sötétjében nemigen tűnt föl.

— Én nem rágalmaztam magát — mondtam —, már csak azért sem, mert soha életemben le nem írtam a nevét.

Csámcsogi néni akkorát nevetett, hogy maga is meglepődött.

— Persze, hogy nem írta le — mondta, miután szóhoz jutott —, mert névvel nem mer bírálni. Csak úgy inkognitóban. Mert kérdem én, ki írta a Nyugalmazott Mozdulat című kis pamfletjében, hogy még mindig vannak, akik nem átallják alantas célokra használni az utcai illemhelyeket? Hogy egyesek még ma is keresztnevükön szólítják az Állatkertben az izeltlábúakat és nem adják meg a kellő tiszteletet a hüllőknek?

— Én csak...

— Ne vágjon közbe — vágott közbe Csámcsogi néni. — Tudom, amit tudok. Azt hiszi, nem tudom, hogy burkoltan rám célozgatott?

— De hiszen...

— Állj! — kiáltotta a késői órához szokatlan vehemenciával Csámcsogi Abaujné, született Spacc Kisztihand Delikátesz. — És azt ki írta meg, hogy vannak, akik a közelgő áremelések hírére kettesével veszik a lépcsőfokokat?

Úgy éreztem, ideje megállítani ezt a veszélyes választópolgárt.

— Higgye el, én csak társadalmunk néhány visszásságára általános vonatkozásaiban...

Csámcsogi néni gúnyosan mosolygott, valahogy úgy ahogyan azt egy harminc évvel ezelőtti horrorfilmben láthatta.

— És a Tolvaj túlórája című írás? Na?

— Bocsánat, nem emlékszem... Talán, ha...

— Szóval nem akar emlékezni arra, hogy miként állított pellengérre egy megfáradt embert? Arra az írására gondolok, amelyikben, természetesen rám célozgatva, arról fecsegett, hogy nem kis számban vannak olyanok, akik lopják a tereken legelésző galambok elől az élelmet, hogy azt saját papagájuknak adhassák oda. Rendben van, valóban felsöpörtem a galamboknak odaszórt morzsákat. Tudja miért?

Éjjel fél három lehetett, úgyhogy fogalmam sem volt róla.

— Akkor megmondom — mondta Csámcsogi néni. Fáradhatatlanul váltogatta a lábait, egyiket a másik után. Néha eltévesztette a lépést, ilyenkor bosszúsan legyintett és újrakezdte.

— Csak azért söpörtem el előlük, mert újabban annyit olvasni a túltápláltság veszélyeiről, hogy az embernek már az újságoktól is gyomoridegessége támad. Jó, az összeszedett morzsákat azután odaadtam a saját papagájomnak, dehát ez is csak azt bizonyítja, hogy áldozatoktól sem riadok vissza, ha másokról van szó. Persze, magának hiába is mondom. Cinikus, még azt is félremagyarázza, amiről nem is hallott.

Hajnalodott. Arra gondoltam, csaknem tíz éve lakunk egy házban és eddig szinte semmit sem tudtam erről a Csámcsogi néniről.

Az utcáról behallatszott, ahogy a szemetesek zörögnek a kukákkal.

— Sok a szemét — húzta össze fázósan a pongyoláját Csámcsogi Abaujné született Spacc Kisztihand Delikátesz és szeme sarkában mintha egy békülékeny félmosoly bújkált volna. — Mindenütt csak a szemét. Ezt írja meg, ha meri!

Föld S. Péter

SZERENCSÉS TÉESZ

– Hurrá! Repceolajmezőre bukkantunk!

NEVELÉS

– Amadeus! Egy csodagyerek sosem viselkedik így...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Éltesebb hölgy lép az orvosi rendelőbe kivizsgálásra, s megkérdezi az orvostól:

— Le kell vetkőznöm, doktor úr?

Az orvos enyhén borús arckifejezéssel válaszol:

— Szükségtelen. A nyáron már láttam a strandon.

*

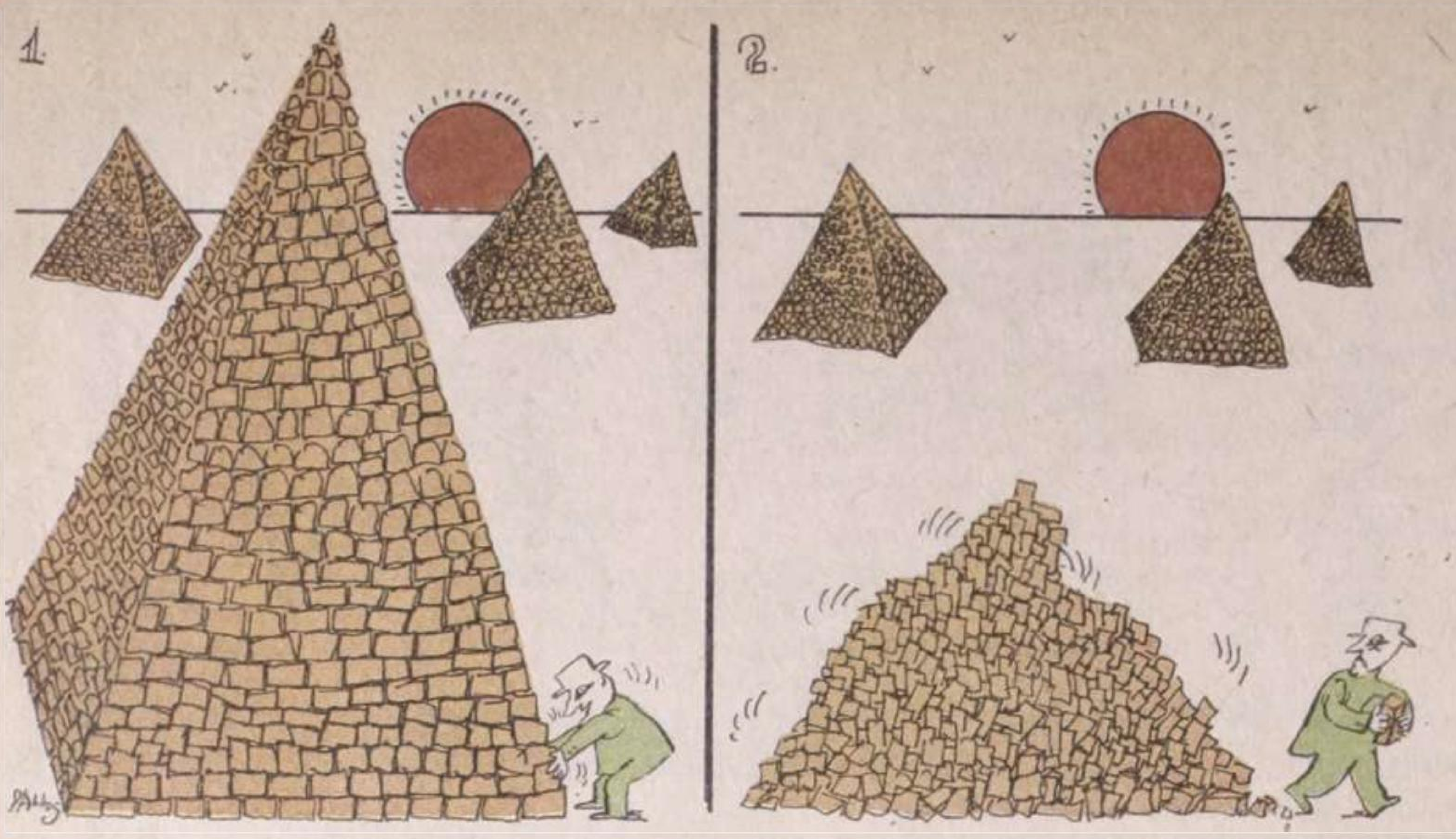
— Én nem bánom, hogy olyan lassú a közlekedés. Pedig autóbuszon utazom. Jól jön ez!

— És mit csinálsz a hosszú idő alatt?

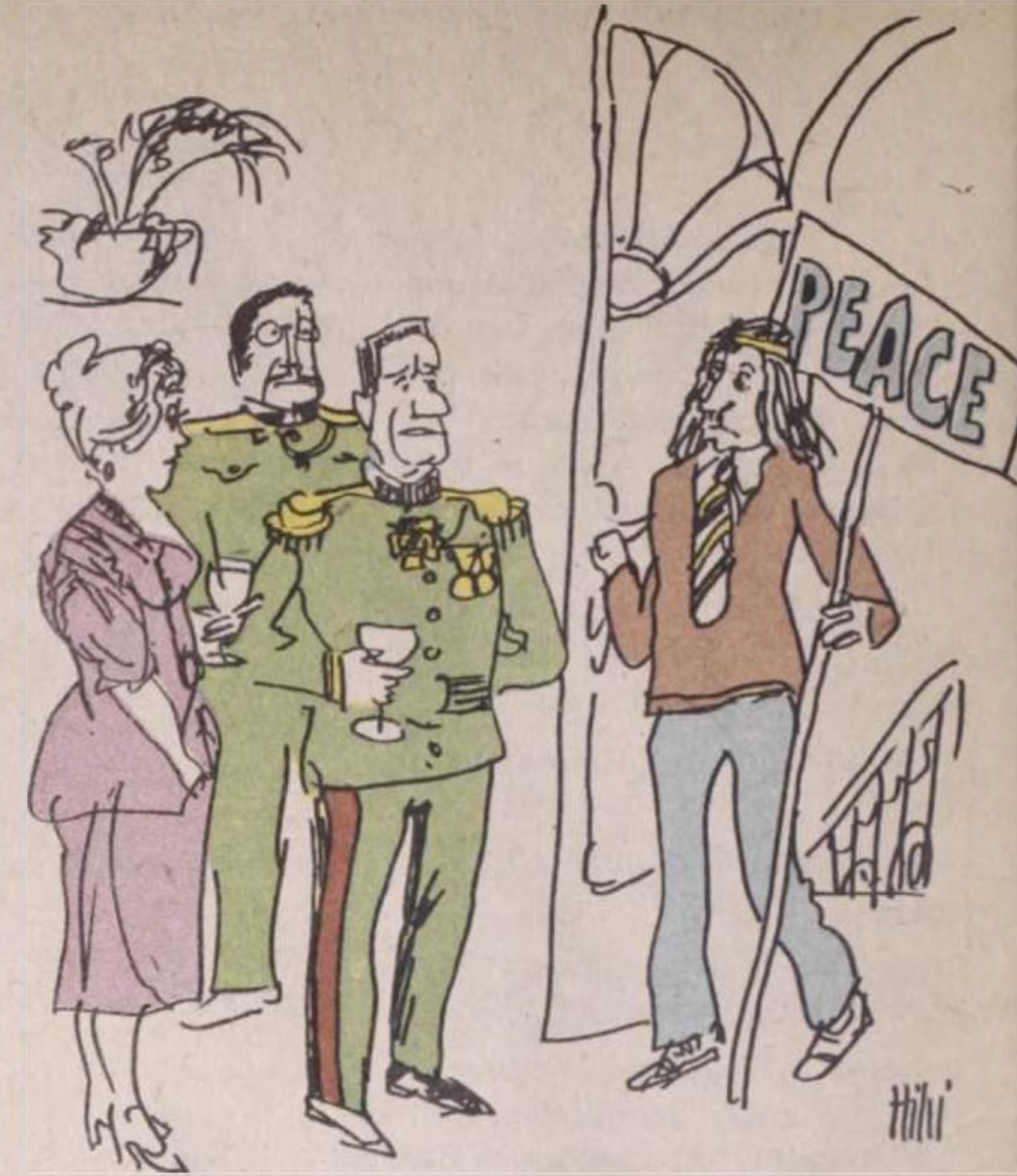
— Munkába menet végiggondolom, mit kell elvégeznem aznap: hazajövet számba veszem, mit miért nem végeztem el.

ÉLETKEDV

– Hazaviszek egyet emlékbe!

– Kire ütött ez a gyerek, az olthatatlan pacifizmusával?

FENN A TETŐN

A tízemeletes lakótelepi házban rossz a lift. A tény elég mindennapi és száraz, de mire gyalog felér az ember a tizedikre, már nedves lesz. Nem a hír, hanem az inge. Mivel a gondos építők elgazdaságoskodták a lépcsőházak közötti átjárófolyosót, a merészebb lakók a tetőn át közlekednek. Felmennek a szomszéd lépcsőház liftjén, átbukdácsolnak a tetőn, s ily egyszerűen már meg is

érkeznek a saját lépcsőházukba.

Amióta rossz a lift, a tető forgalma egyre nő. Kezdetben csak a kilencedik-tizedik emeletiek jártak át a tetőn, de idő múltával minden ötödik emeletnél magasabban lakó is megúnta a lépcsőmászást. A ház alsó fele alulról, a felső fele felülről közelíti meg a lakását. A felsőháziak lassan megbarátkoztak a tetővel. Napsütötte tavaszi délutánokon igen kellemes séta esik a tetőn. Csak azok méltatlankodnak még, akik babakocsival, bevásárló szatyrokkal vagy az újonnan vásárolt háromajtós szekrénnyel kénytelenek a tetőn át hazavonszolódni.

Egy hét után pezsgő élet alakult ki a tetőn. A felsőházi öregasszonyok sámlijukkal együtt felköltöztek a födémszerkezetre, s ott pletykálják ki a senkiházi alsóháziakat. A ház gyeses kismamái is fenn a tetőn napoztatják csecsemőiket, a pajkos tizedik emeleti szellő meg-megbillenti szoknyáikat. A felsőházi srácok tetőfoci-bajnokságon mérték össze tudásukat.

Alkonyatkor — amikor a lenyugvó nap lebukik a hőközpont kéménye mögött — igazán megélénkül a ház teteje. Otthonaikba térnek haza a munkában megfáradt emberek, de felderül az arcuk, mert a kertészkedő nyugdíjasok befüvesítették a tetőt, százszorszép- és árvácskaágyások díszelegnek a mosókonyha tövében.

Vasárnap délutánonként zsúfolt leginkább a tető. Ünnepi ruhába öltözött felsőházi lakók korzóznak le s fel a szellőzőmotorok, az ereszcsatornák és a villámhárítók között. Élelmesebb kisvállalkozók is feltűntek a második hét végén a tetőkorzón. A tetőkijárati folyosó ajtajában vattacukros bácsi kínálgatja portékáját, a bedöglött lift gépházánál egy fagylaltos vert tanyát. Megnyílt a Tetősétány Söröző is, állandóan frissen csapolt kőbányai kapható.

A harmadik hét végén a tető már nem egyszerű tető volt. Hanem A Tető. Sakk- és ultikedvelő csoportok alakultak, a hetedik emeleti férfiak végre berendezhették barkácsműhelyüket. Fenn a tetőn, egy katonai sátorban. Létrejött a Tető Színjátszó Társaság és a lakótelepi táncház. Mennyi elvetélt terv vált valóra odafenn. Az illetékes szervek segítsége nélkül. A felsőházi nyugdíjas vasasok munkáskórust szerveztek, acélos hangjuk felverte a környék halotti csendjét. A harmadik szombat este nagysikerű tetőbál volt, a Födémcsere rock-együttes húzta a talpalávalót. Olyan siker volt, hogy majdnem beszakadt a tető. Csak azért nem tette, mert a bál előtt a felsőházi lakók — társadalmi munkában — helyrehozták a födémet, leszigetelték a beázások helyét.

Az elromlott felvonójú lakótelepi ház tetejét megszállták a szociológusok, a népművelők, a dokumentumfilmesek és a hitetlenkedők. Felmérések, interjúk, tanulmányok és jelentések készültek a spontán kialakult lakótelepi közösségi életről. A Stúdió '82 helyszíni tudósításban áradozott a közművelődés eme tetejéről. A riporternő ámulatában majdnem lezuhant a háztetőről.

A tévériport hatására az illetékesek gyorsan intézkedtek. Sürgősen megjavították a liftet. Azóta a lakók újra magányosak, csak a liftben találkoznak. Az emberek a lelkük legmélyén sajnálják azt a melegséget árasztó tetőt. Reménykednek. Lesz még rossz az a lift. Csak ki kell várni. Azt az egy-két napot kibírják a földön.

Majláth László

POSZTER A LAKÁSBAN

– A férjem.

ELŐKÉSZÍTÉS

AGYRÉM-SZÓTÁR

BÉLYEGGYŰJTŐK (Egyesülete). Filatelisták feleségeinek véd- és dacszövetsége.

BIKADILI-CIRKUSZ Spanyol fieszták számára London főterén létesített porond.

CSOROSZLÁNVADÁSZ Magát éltesebb gazdag nőkre specializált aranyifjú. (Hasonló gáláns szolgálatokra csak borközi állapotban vállalkozó válfaja a mamorózó.)

CSÖCSOSZÁN Japán pillangozóbajnoknő Monokini szigetéről.

FALIKARNASSZOSZ Mauzóleumok belsejében fáklyaszerűen elhelyezett görög világítótest-fajta.

FERDINÁNDORFEHÉRVÁR Szarajevo egykori magyar neve.

FITYMALLAT Sakterek kora hajnali tevékenysége.

GÖRKORCSKUTYA Kerekeken piruettező cirkuszi világszám. Pedigré helyett többnyire podagrája van.

KACSKADŐR Nyomorékká rokkant dublőr.

KAKASTOLLASLABDA Badmingtoni csendőrök kedvelt sportja, melynek során egy csákót püfölnek egymásnak ide-oda. Az, akinek oldalán a csákó úgy ér földet, hogy egyszersmind lekapcsolódik a hozzá tartozó fejről, vesztett.

LEDÉRDEL Pornófilmben szerepel.

LISZTIHAND Molnárok és zongoraművészek köszönésformája.

MAKRÓPIPA Az egész világmindenségre való dühös füstölgés.

MANUSZKRIPTA Díszsírhely, ahová az írókat kedvenc kézirataikkal együtt temetik.

MEGAHERCE-HURCA Fizikai laboratóriumok nagy rezgéssel járó átrendezése.

MELLHUSA (Joan). Dundi táncdalénekes, Delhusa Dzson partnernője.

MENETTÉRÍTŐ JEGY Repülőtársaságok által légikalózok számára rendszeresített kedvezményes, az eltérítési útvonal költségét már eleve magában foglaló jegytípus.

MEZŐ FRIDA A Mautner-szálló régebbi neve.

NEANDERHÖLGY Ősasszony. Férjével együtt a hamut is mammutnak mondta.

NOÉ BÁRCÁJA Fleppni, mely a bibliai időkben az özönvízen konvertibilis olajágért való strichelésre jogosított.

ÖRÖMLEÁNYVÁLLALAT Fővárosi nyilvános ház vidéki depandansza.

PAPAVERI Elfenekelt mákvirágok számára készült fájdalomcsillapító.

PROTYÓTÍPUS Műfogsor-fajta alappéldánya.

SMÚZULMÁN Templomba lépéskor azonnal fecsegni kezdő iszlám-hívő.

STÁTUSZCIMBALOM Riherongyrázáshoz használt, pedállal hajtott luxus zeneszerszám.

STENDHÁLÁS Férjes asszonyoknak regényírás céljából való meghódítása.

YACHTKASZNI Hatalmas éjjeli szekrény, melyben egy hajó nagyságú bili is elfér.

Timár György

TRIBÜN

Mike O'Rourke, az Oral Roberts egyetem kosárlabdaedzője észrevette, hogy Gerald Johnson, a csapat legjelentéktelenebb cserejátékosa az edzés során félpályáról hajigál kosárra. Rögtön figyelmeztette a fiút: tessék olyan körülmények között gyakorolni, amelyek a mérkőzésen is előfordulhatnak.

Johnson bólintott, leült a cserepadra és onnan kezdett kosárra dobálni.

*

Pete Cassidy, a Cal State edzője dühösen tiltakozott a játékvezető ítélete ellen. Hadonászott, a homlokához kapott, eltorzult az arca. Tizenöt éves fiacskája, Kevin csodálkozva figyelte a tribünről.

— Érdekes — mondta —, amikor a bizonyítványomat mutatom neki, akkor is éppen így csinál.

*

A csapat tulajdonosa dühöng.

— Tele vagyunk sérültekkel, egyik mérkőzést a másik után veszítjük el, a legjobb játékosaink itt akarnak hagyni bennünket... szeretnék végre valami jó hírt is hallani.

Mire csendesen megszólal a menedzser:

— Szerdán lesz a születésnapom.

(p. p.)

FEKETE HUMOR

HAJSZOLT ÉLETFORMA

AZ UTOLSÓ SZÓ

VIGASZ

— Szerencsénkre Kovács kartárs nem volt jó munkaerő...

HIÚSÁG

HASONMÁS

Tegnap felkerestem a direktoromat:

— Nem vagyok megfizetve — mondtam neki. — Már régesrégen kikívánkozik belőlem ez a panasz.

— Úgy — nézett fel a direktor álmosan a papírjaiból —, és mire alapozza az állítását?

— Kérem — mondtam a direktornak —, minden valamire való személynek van dublőre, aki helyettesíti a nehezbb jelenetekben. Én az egész előadást egyedül csináltam végig, életveszélyes helyzeteket vállaltam és még kiemelt gázsit sem kapok. Rajtam egy tucat kaszkadőrt spórolt meg a produkció, önnek éppúgy emlékeznie kell rá, mint nekem.

— Csak emlékeztessen rá, barátom — felelte érdeklődés nélkül a direktor. — Halljam, mit kifogásol.

— Csak a legnyilvánvalóbbakat említem, például a háborús képnél, a második világháborúban. Szerepem szerint üldözött vagyok, meg akarnak semmisíteni. Hajmeresztő jeleneteket csináltam végig, se dublőr, se kaszkadőr! Robogó vonatból ugrottam, jégtáblán keltem át a folyón, aknatűzben másztam, kisebb gázsiért, amennyiért a gestapóst alakító náci katona feltartott kézzel kibújik a bunkerből. Kérdem én: nem járt volna nekem dublőr? Vagy akkor jobb szerződés? Veszélyességi pótlék?

— Nagyon jó alakítás volt az — vonta meg a vállát a direktor. — Mondhatni, életrevaló alakítás volt, a kritika meg is dicsérte érte, ha

jól emlékszem. A sikerélmény magának semmi?

— Persze, hogy jól esett — mondtam a direktornak. — Egy pályakezdőnek mindjárt ekkora feladattal megbirkózni! De emlékezzék csak a következő produkcióra: a néppel mentem, egyszerű statisztaszerepben, de hol? Tűzön-vízen át! Megint csak én, védőöltözet nélkül, vállalva a szerep összes buktatóit. Az ötvenhatos csapónál olyan verekedésben vettem részt, hogy csaknem otthagytam a fogamat! Más főszereplők ki se mentek a forgatásra, mind dublőrrel dolgozott! És még a kritika is levágott utána!

A direktor egykedvűen rágta a szivarját.

— Na bumm, és akkor mi van? — kérdezte utálkozva. — Ez egy rögös pálya. Vagy nem csinálja szívesen? Talán fel akar mondani?

— Nem arról van szó — mondtam szomorúan, de néha helyettem is beugorhatott volna valaki, egy dublőr. Vállaltam egy gyomorfekélyt és egy szívinfarktust is kiosztottak rám. Megcsináltam? Ön is tudja, hogy igen. És legutóbb is százhúsz kilométeres sebességgel száguldottam a jeges úton, hogy egy szoboravatásra érjek Pusztakócra. Mert nem volt a stábban más kéznél.

— Tudja mit, barátom — nézett fel rám a direktor. — Menjen a pokolba. Unom a sírámait, volt szerencsém!

* * *

— Tényleg kirúgott a direktor? — kérdezte másnap az egyik kollégám. — Úgy hallottuk, hogy a lábad se érte a földet!

— Csakugyan repültem — mondtam neki mosolyogva. — Olyan teljesítmény volt, hogy mást ne mondjak: felemelkedtem a földről, kiszálltam a direktor ablakán és három emelet magasból egy teherautó ponyvájára zuhantam. Óriási volt, nekem elhiheted!

— Tényleg te voltál? — szólt hitetlenkedve a kolléga. — Nem szerződtettek rá egy kaszkadőrt?

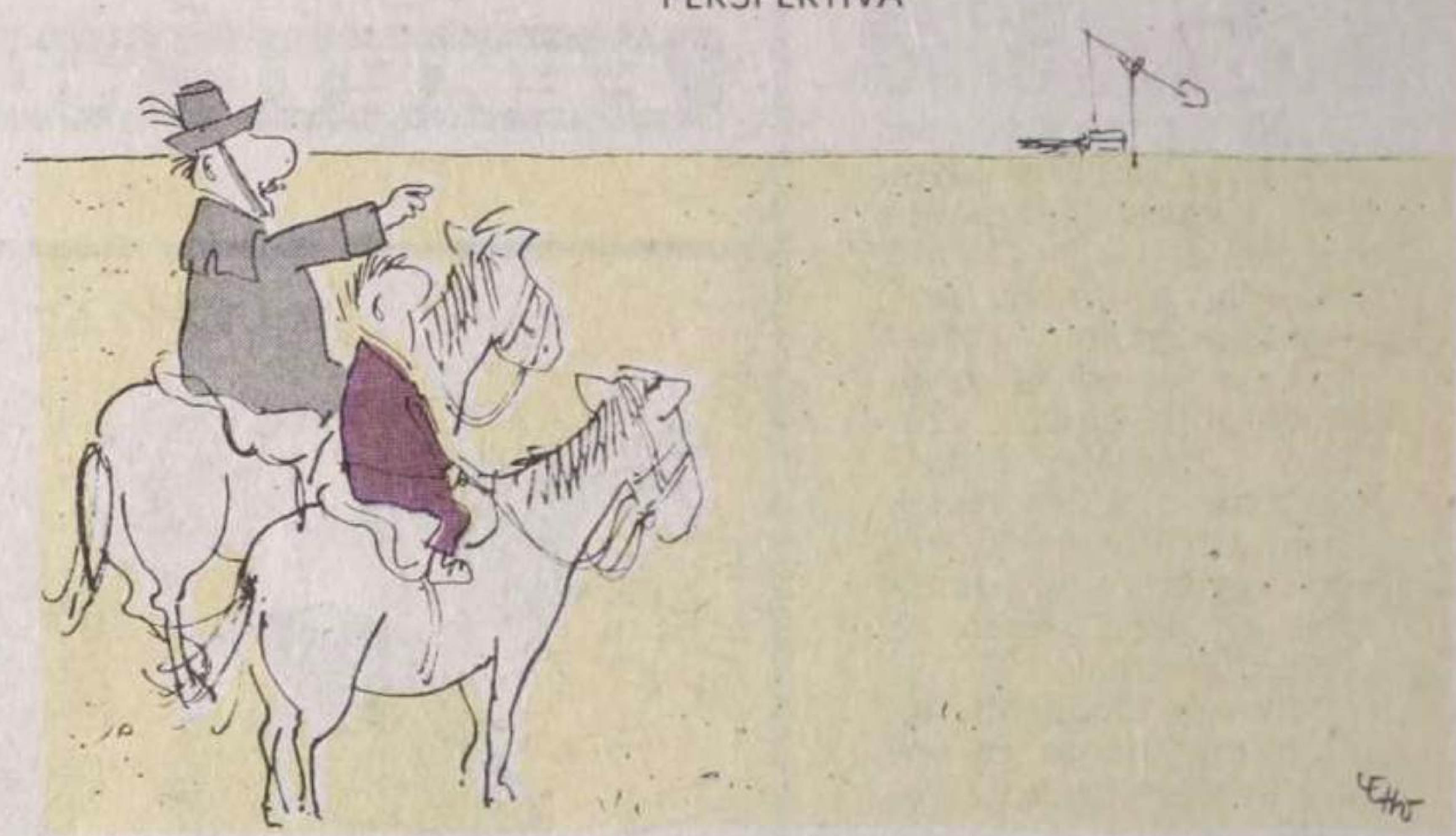
— Minek? — mondtam fölényesen. — Megszoktam, hogy magam vállalom a veszélyes jeleneteket is!

Somogyi Pál

– Öltözködhetnél egy kicsit divatosabban. Ne a dédi ruhájában járj, hanem a nagymamádéban . . . !

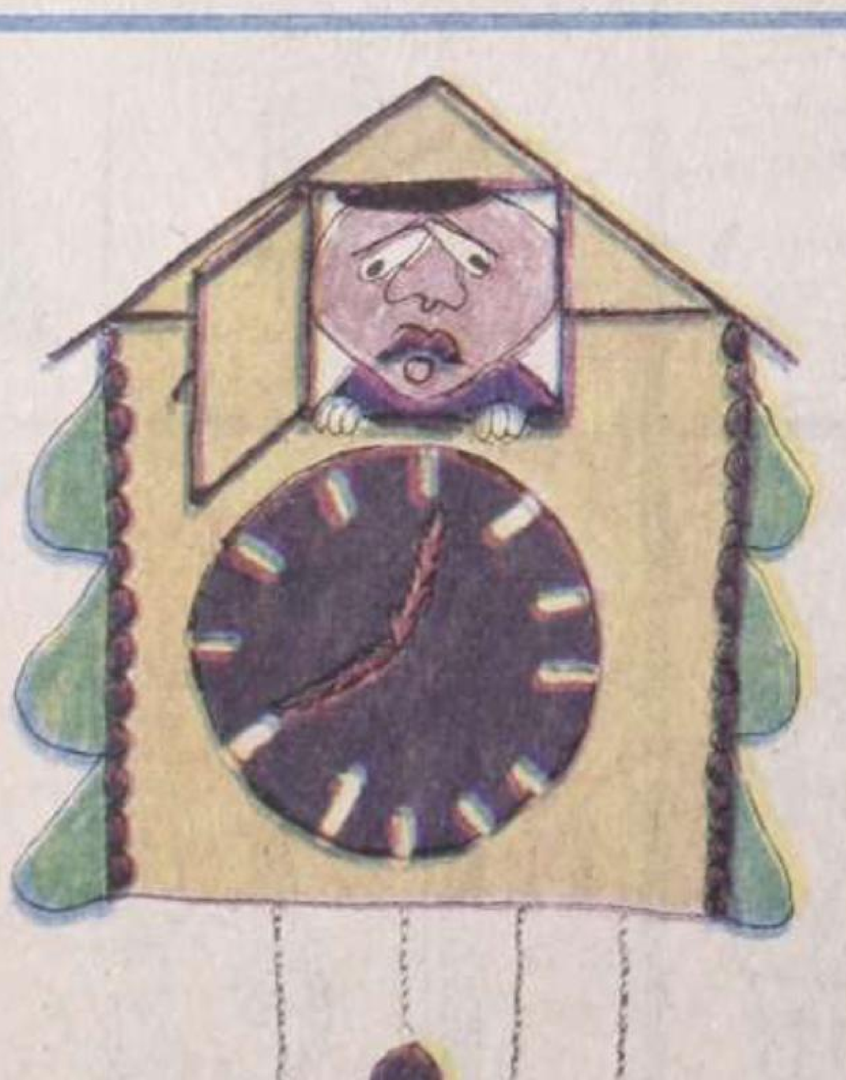
PERSPEKTIVA

– És egyszer itt majd minden a tiéd lesz!

KEDVES KARIKATÚRA-SULI NÖVENDÉKEK!

Ígéretünkhöz híven megkezdjük a legjobbnak ítélt rajzok közlését. Mivel nagyszámú pályamű érkezett, helyhiány miatt a jónak ítélt munkáknak csak kis-részét közölhetjük, ám minden arra érdemes rajz helyet kap a Ludas Napokon rendezendő gyermek karikatúrakiállításon. A győztesek felvételt nyernek a Ludas Klub karikaturistaképző stúdiójába. Feltételeink: színes rajzokat kérünk, tussal, vagy rosttollal kihúzva. Kérjük az életkort közölni, csak 16 éven aluliak munkáit vehetjük figyelembe. A téma ezúttal teljesen szabad. A Ludas Matyihoz címzett borítékra ne feledjétek ráírni: Karikatúra-Suli.

– Elnézést, de a kakukknak szabad szombatja van!
Czoma Zsófia (hetedikes).
Budapest XII., Tamás u. 32.

KORSZERŰ SZÚNYOG

Gyalus Éva,
Dunaújváros
2400, Balogh
Ádám u. 18.

A NAGY MUTATVÁNY

Kövi Anita (hetedikes),
Bönyrétalap, 9073, Szabadság u. 50.

Az áprilisi (4. szám) **LUDAS MAGAZIN** keresztrejtvényének megfejtése:

— Köszönöm ezt a remek tippet, a kedves feleséged otthon van?

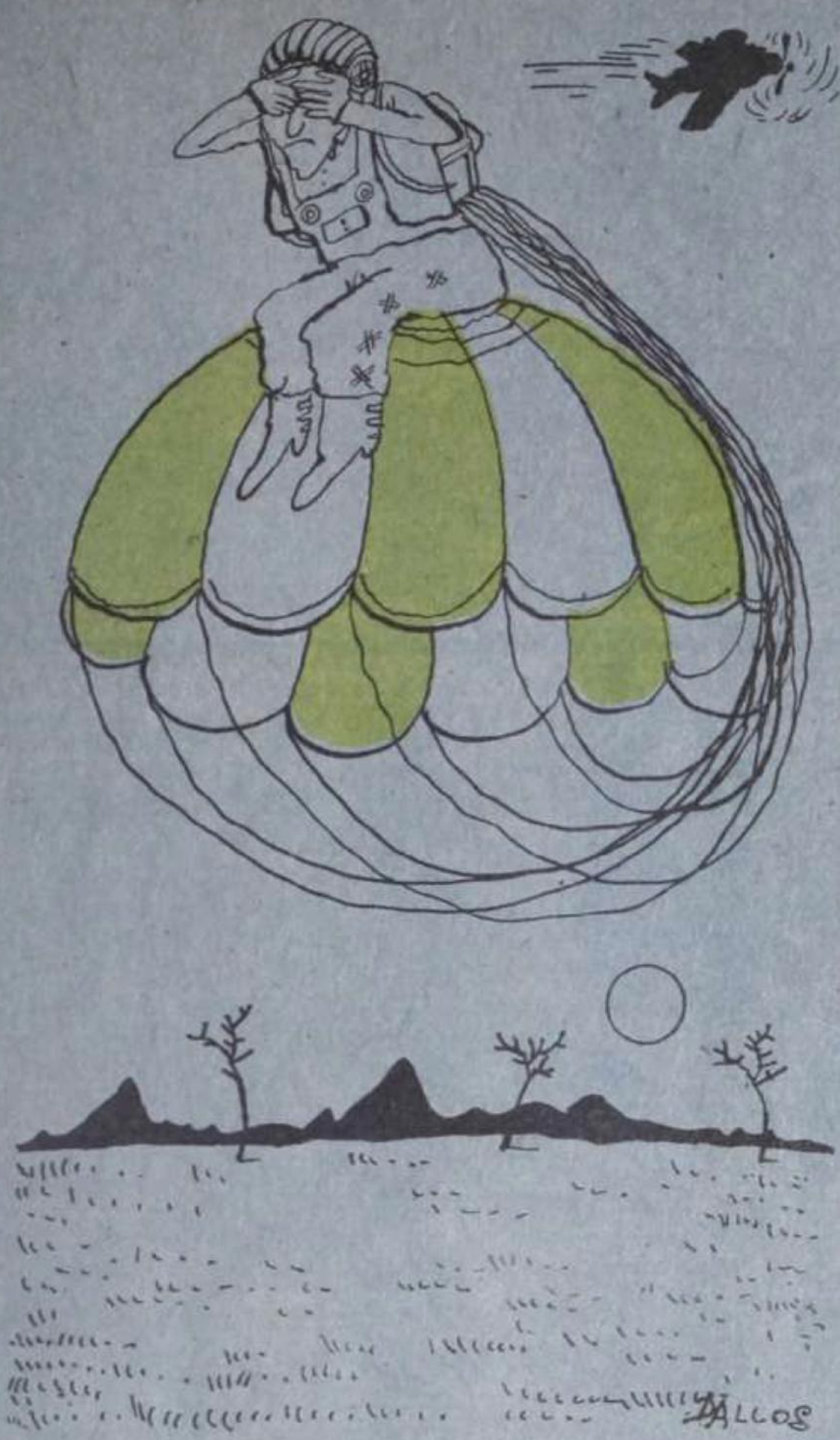
A kétszáz forintos jutalmakat nyerték:

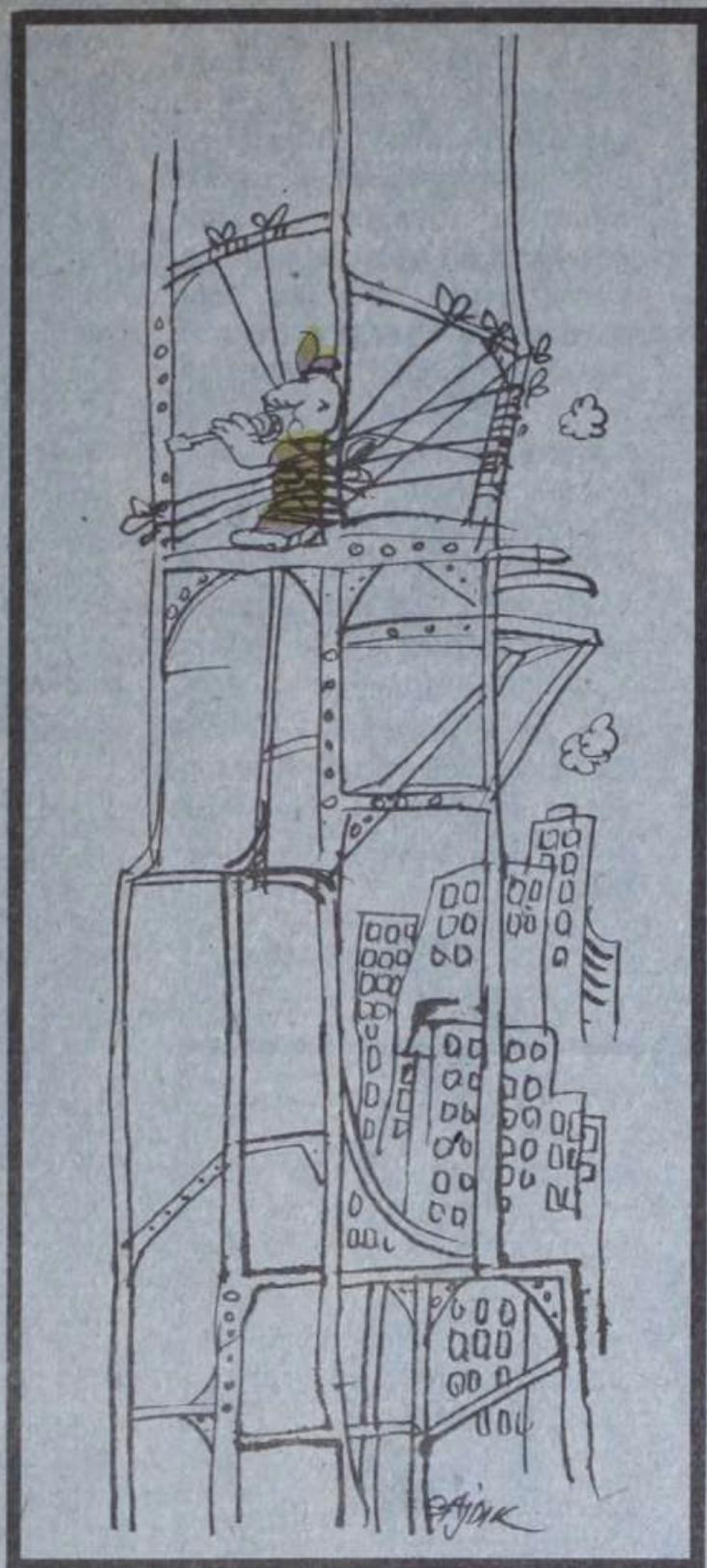
Bartha Ferencné, Debrecen, Lorántffy u. 12. 4029

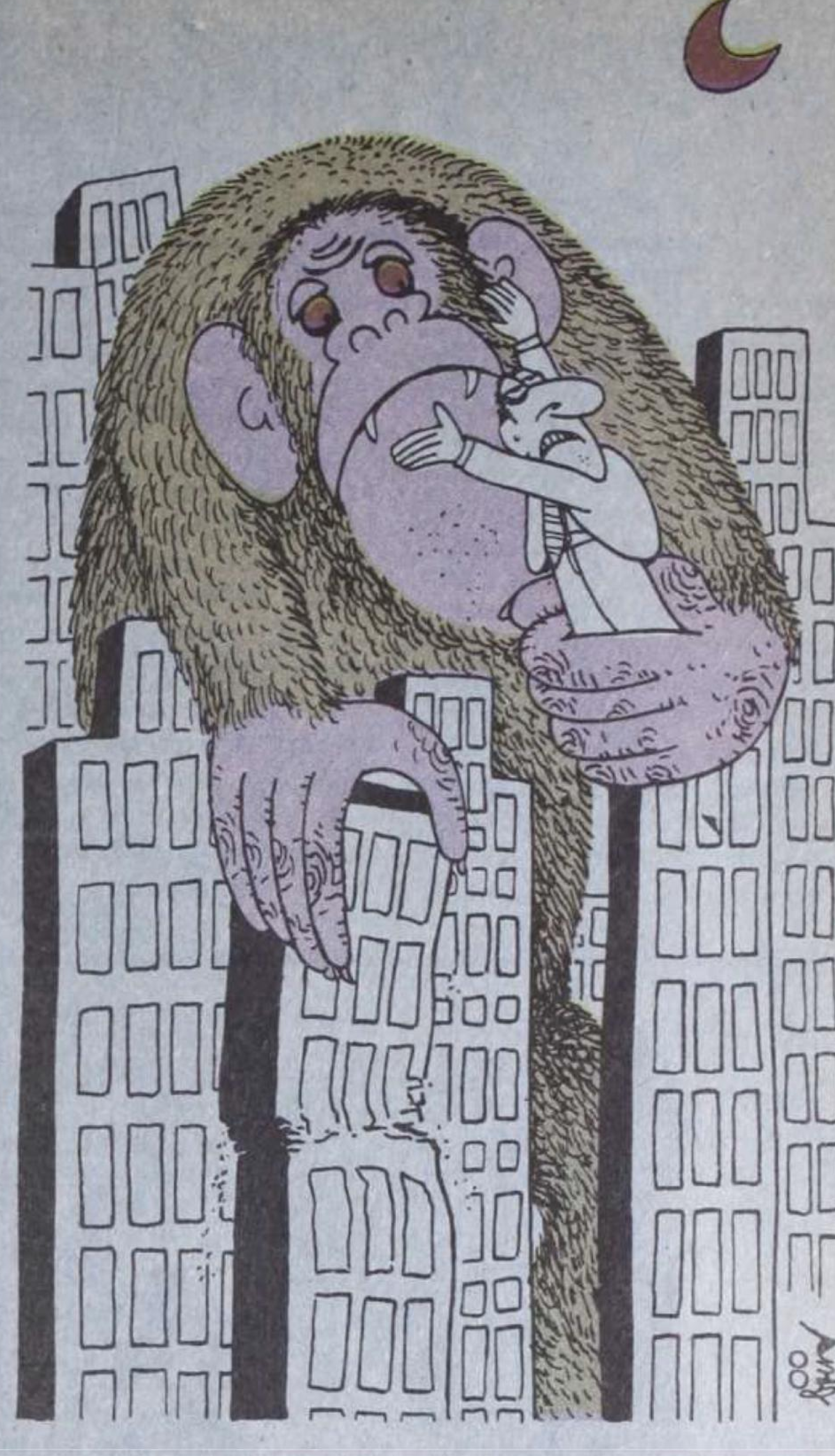
Székely Béláné, Budapest, Horvát u. 25—27. 1027

Polauf András, Ganna, Fő u. 26. 8597

A nyereményeket postán küldjük el.

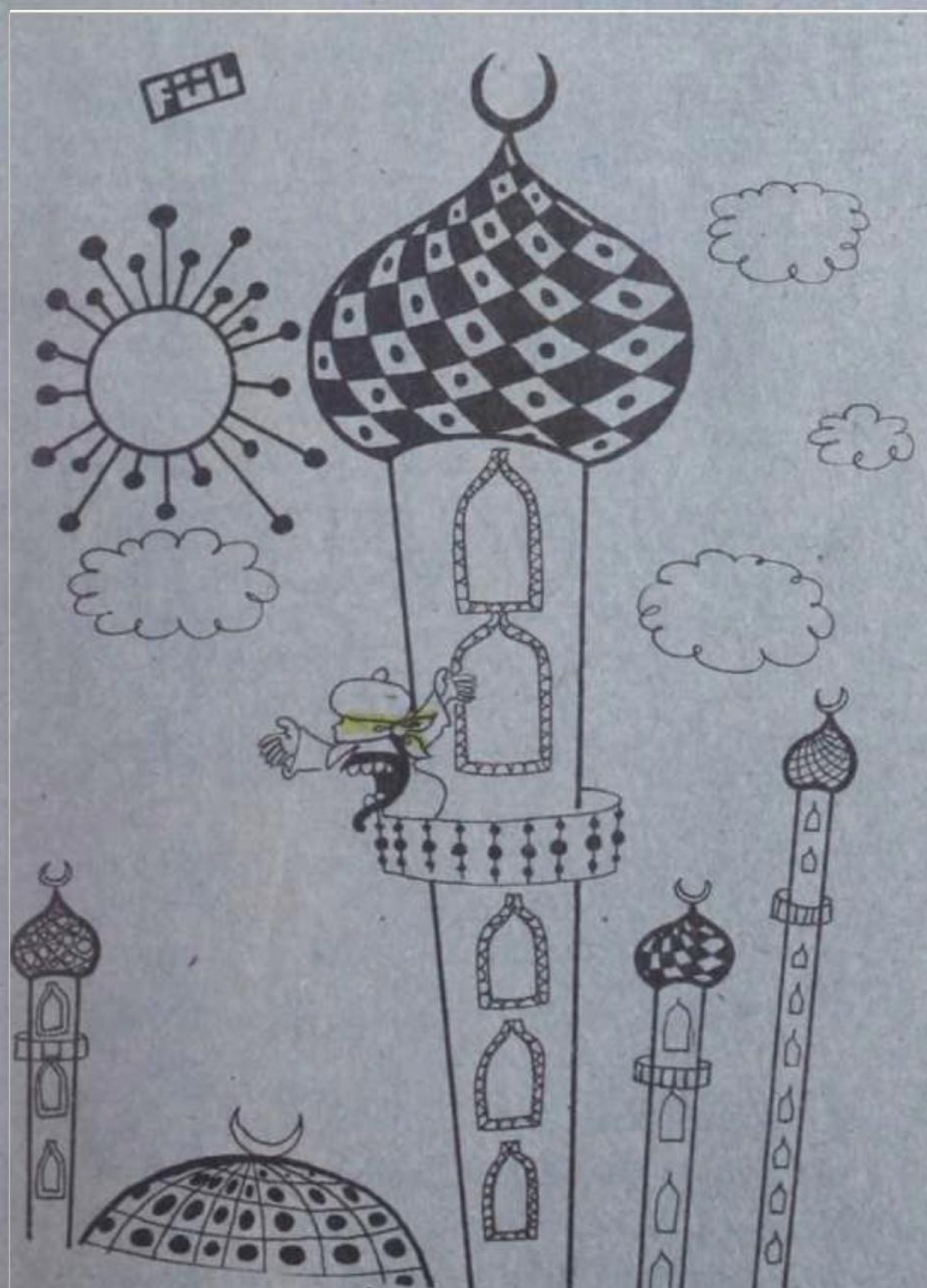

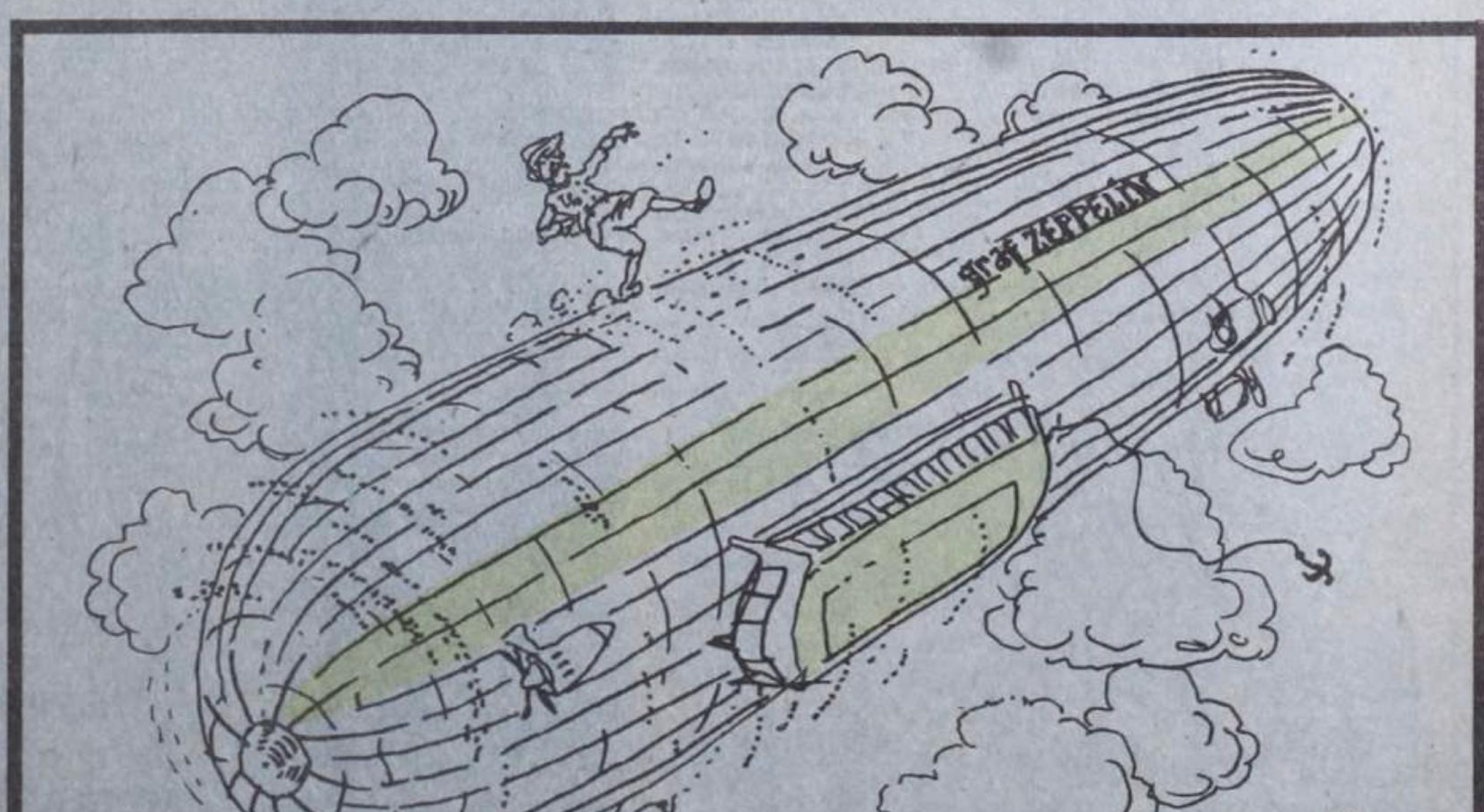

TÉRISZONY

DALLOS, SAJDIK,
BALÁZS-PIRI, FÜLÖP,
BRENNER, HEGEDŰS

Mozart popsikere

A Royal Philharmonic Orchestra, plusz basszusgitár, dob, előadásában slágerlistára kerültek Mozart diszkósított dallamai.

A hír fölöttébb örvendetes, ugyanis az angolszász slágerlistákra csak kivételes alkalmakkor kerültek olyan dallamok, amelyek öreg kontinensünkön születtek. Ez alkalomból felkerestük Amadeus Mozartot, az osztrákok népszerű Mo-ját salzburgi otthonában. Igazi popszerző: hímzett csipkékkel díszített bársonykabátot hord, a ma legdivatosabb basanadrággal, specialitása a tömött fehér paróka, hogy mindenki felismerje. Klavicembalója tele kottákkal, tehát nem afféle füttyös pepivel van dolgunk.

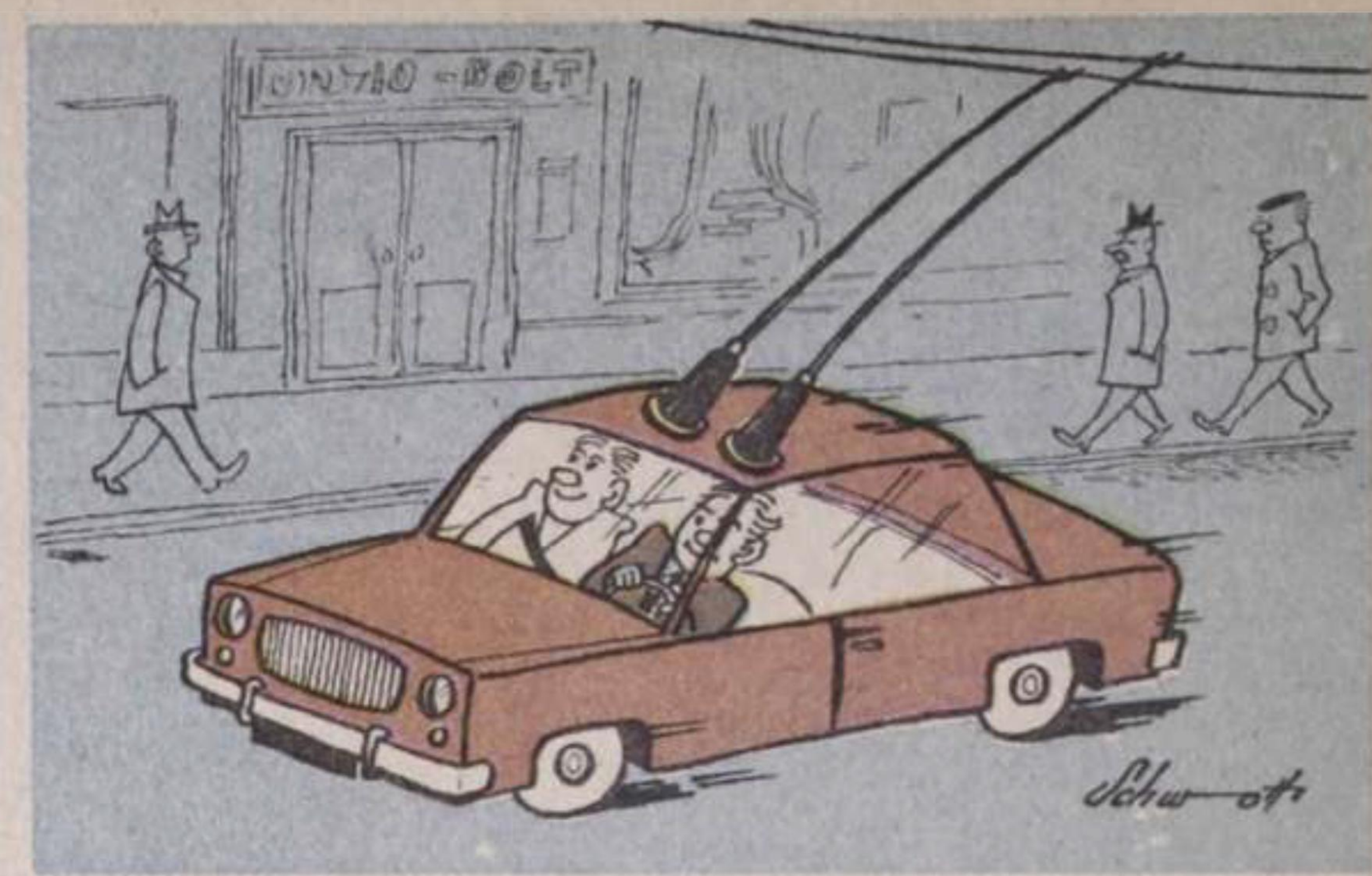
Széles mosollyal fogad.

— Nem mondom, az anyagiak sem közömbösek, hiszen az USA-ban listára jutni nem csekély összeget jelent, de főleg a népszerűség a fontos számomra. Megismerhetik dallamaimat, hiszen a Hooked on Mozart egyvelegben ott található a Török induló, az Egy kis éji zene, a Figaro házassága, a Varázsfuvola és a fülbemászó Jupiter szimfónia egy-egy motívuma is. Johnny Haydn vagy Jimmy Gluck sosem került a slágerlistára! Magamról csak annyit, hogy a siker nyomán turnéra indulok, amelyről újabb nagylemez készül Mozart on the Road címmel és kiadják Best of Amadeus néven további sikeres dallamaimat is. A turnén kibővített trióval veszek részt: felállásunk klavicembalo, basszus gitár, elektromos gambaviola. A karácsonyi lemezpiac szenzációja lesz az új Te Deum!

— Kérlekalássan — vettem át a tegezést. Tehát jól jegyezzék meg ezt a nevet: Wolfgang Amadeus Mozart. Még sokat hallanak róla!

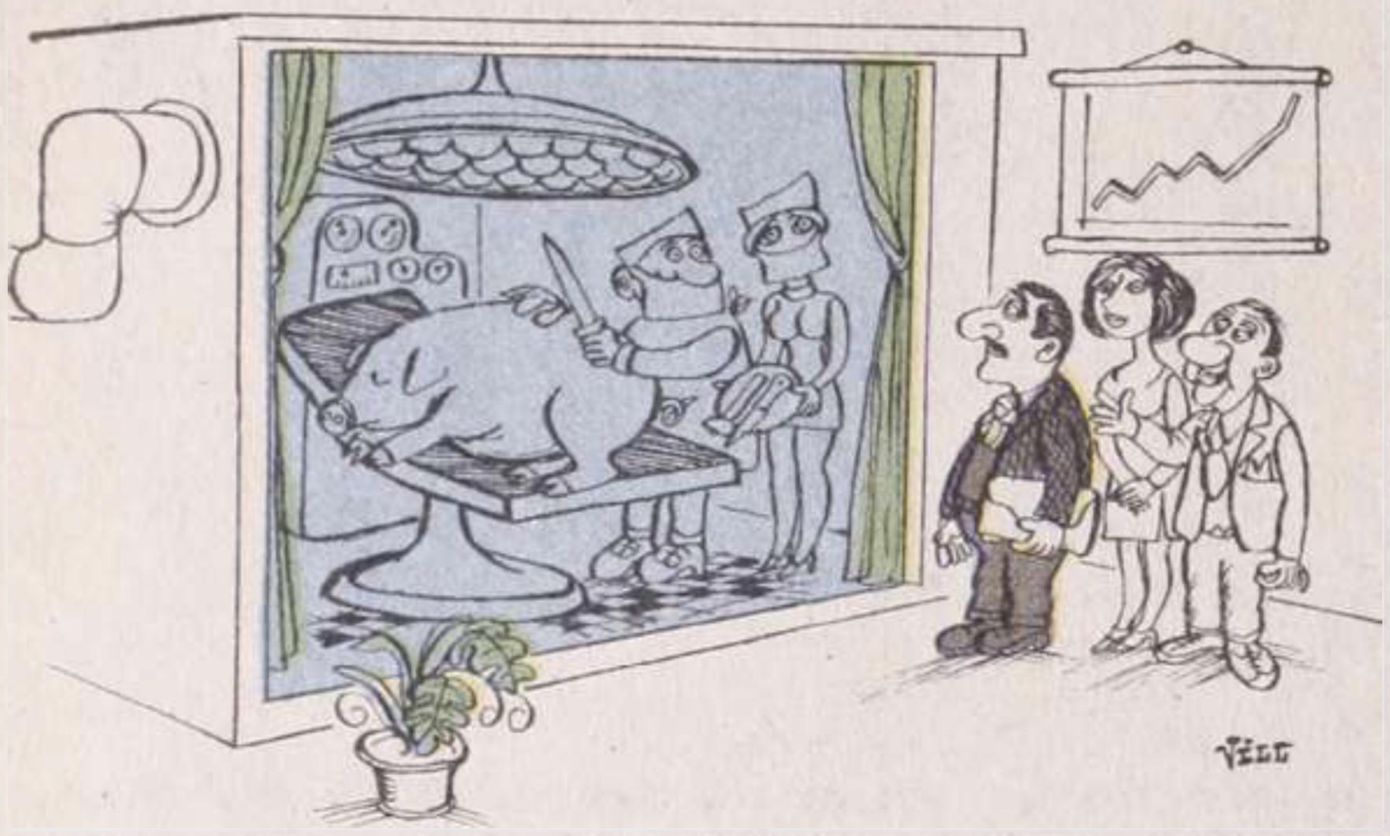
Tardos Péter

DRÁGA A BENZIN

– Pistike, ha úgy beszélsz mint egy futballkapitány, kapsz két pofont!

SZIGORÚ MINŐSÉGI KÖVETELMÉNYEK A HÚSIPARBAN

– Így megfelelő a sertésdarabolás, Mr. Smith?

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

DÖBRÖGI-DÍJAT NEKI!

Hajnal Csaba munkássága olvasóinkat újabb hördülésekre készteti. Ezúttal már a Maszek módi Magyarországon című leveléhez is érkezett hozzászólás.

„Mi lesz Ludason?" című írásukban ajánlatokat kérnek a Döbrögi-díjra. Szerintem, magasan a mezőny fölött, Hajnal Csabát illeti ez a díj.

Wachsler Ágnes
Budapest, Kossuth Lajos u. 1. 1053

Tisztelt Hajnal úr! Ha sokáig így halad, Ön kiharcolja az „evolúció csődje" megtisztelő címet. Ön egy igazi Grál-lovag, aki keresztes hadjáratot indított a szex ellen. Remélem, Ön otthon is felöltözve fürdik, mivel a meztelen test látványa az Ön számára roppant gusztustalan lehet.

Hollai Attila
Orosháza, 5900

Nekem az életben csak Hajnal Csaba felfogású nőkhöz és férfiakhoz volt szerencsém. Örülök, hogy kifigurázzák, de ne higygyék, hogy egyedi eset. Ezek vannak többségben — ezért érzem magam páriának.

Savas Gáspárné
Kiskunhalas, Czuczor u. 4.

Hajnal Csaba legutóbbi, a maszek módi terjedéséért aggódó leveléhez szólt hozzá budapesti olvasónk. Terjedelmes leveléből csupán részleteket tudunk közölni.

Tisztelt Hajnal Csaba! Nem az a baj, hogy hülyeségeket ír, hanem, hogy komolyan gondolja. A Hajnal-dosszié beindulása óta rendszeresen megveszem a lapot, az ott megjelent levelekből még a hivatásos humoristák is tanulhatnak. Kérdéseim Hajnal Csabához: Mit szokott vacsorázni, hogy ilyeneket álmodik? Miért nem jó az Önnek, ha egy üzletben udvariasan szolgálják ki? (Ha már az Önnek írt levelek — okkal — gorombaságokkal vannak teletűzdelve.) Fölajánlotta-e már ötleteit a nagyhatalmaknak, tömegpusztító fegyver gyanánt? Végül javaslom, írjon a nyugati utazások, a háztáji, egyszóval a jelenlegi életszínvonal-politika ellen. Követelje a sorbanállás és a bürokrácia bevezetését, az ÁVH újbóli felállítását. Remélem, Önt viszik el elsőnek.

Tisztelt Szerkesztőség! Levelem kissé hosszúra sikeredett, kérem azonban teljes terjedelmében közölni, mert véleményem szerint a benne foglalt gondolatok megérdemlik. Ha mégis „megnyírják", kérem, a Hajnal elleni kitételeket vágják ki, ne az értékes gondolatokat.

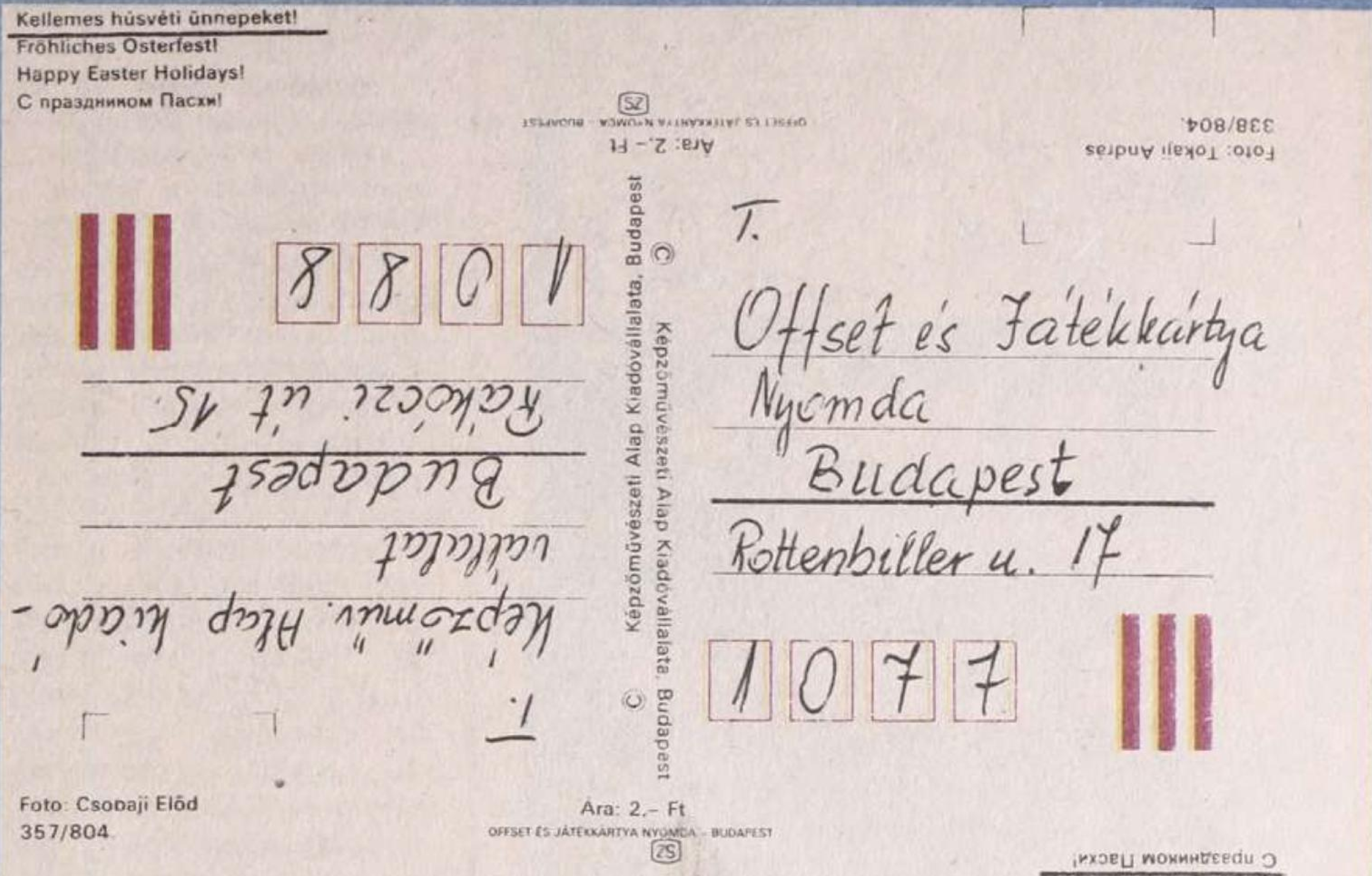
Pongrácz György
Budapest, Lakatos u. 7/b.

„VAKABLAK"

Gyakran hallunk arról, hogy államunk mennyivel támogatja a tömegközlekedést, s ilyenkor óhatatlanul a metró is szóba kerül. Hosszú idő óta figyelem, ellenőrzik-e, hogy az emberek bedobják-e az automatába az egyforintost? Januárban és februárban nap mint nap a kispesti végállomástól az Örs vezér térig metróztam, s azt tapasztaltam, hogy igen gazdag ország vagyunk. Egy kezemen meg tudnám számolni, hányszor láttam ellenőrt. Az ezt a célt — is — szolgáló üvegkalitkák vagy üresek voltak, vagy a bent levő személyzet mással volt elfoglalva. „Vakablaknak" pedig nem szívesen mutatják fel bérletüket az emberek.

Vargha Elemérné
Budapest, Párta u. 78. 1162

TÜCSÖK és BOGÁR

Az abszolút takarékos levelezőlap. Egyszerre kettőnek címezhető és még a szöveget is megspórolja az ember!
(A pesterzsébeti postán vásárolta Tasnádi Sándor)

Húsbot... az egy hentesáru, vagy egy szerv?
(Álmosdon fotózta Tiborc Kálmán, leninvárosi olvasónk)

FELESÉGET KERES

Kifogástalan alakú, 172 cm magas, nagyon csinos, elegáns, fekete hajú, vonzó megjelenésű, jó kedélyű, intell., elvált asszony vagyok.

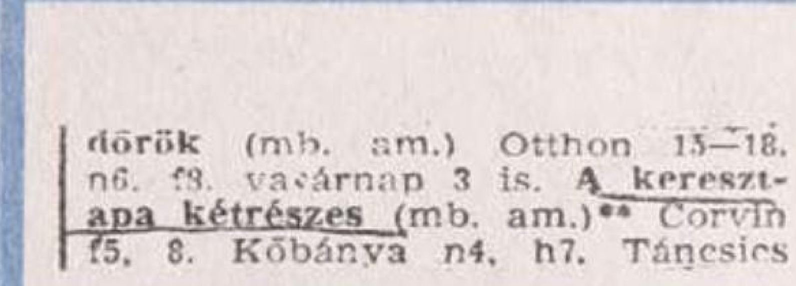
FÉRJET KERES

179 cm magas, 27 éves, szállodaiparban dolgozó, szőkésbarna fiatalember vagyok. —

Ezt nevezik szabad párválasztásnak?
(A Magyar Nemzet május 1-i számából ollózta: Győrfi Tibor, Bp., XIV., Vezér u. 47.)

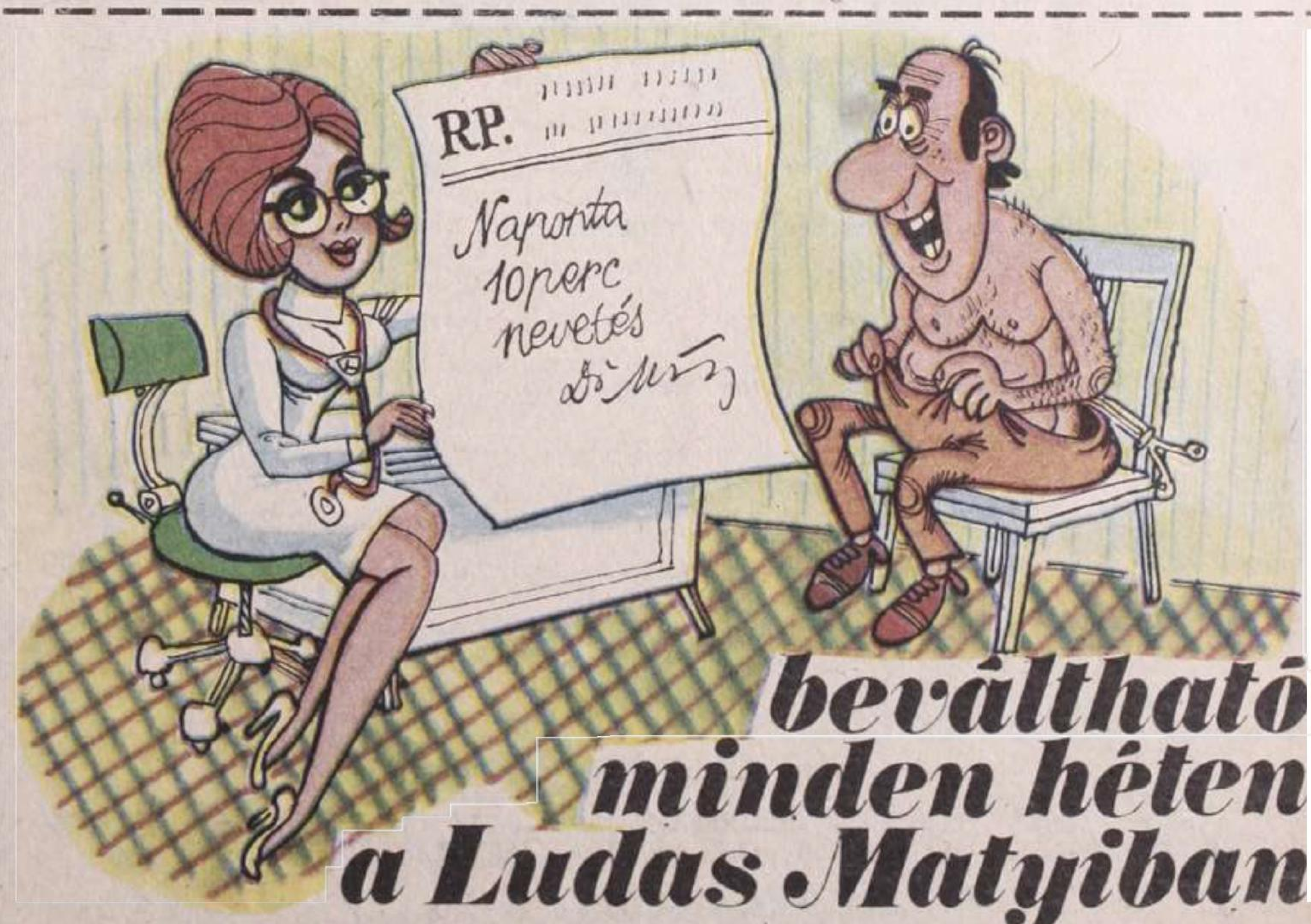

Ülve biztonságosabb?
(A MÁV kártyanaptárán fedezte fel Móczár Tamás)

dörök (mb. am.) Otthon 15–18. n6. f8. vasárnap 3 is. A keresztapa kétrészes (mb. am.)** Corvin f5, 8. Kőbánya n4, h7. Táncsics

A keresztmama meg szélesvásznú!
(A Magyar Nemzet mozimüsorából nyírta Szönyi András)

LUDAS MAJÁLIS:

KÉRDEZ AZ OLVASÓ

VIDÁM VETÉLKEDŐK

Május 29-én és 30-án a Heves megyei Ludas községben rendezendő majálisi mulatságunkon a közönség sok tréfás vetélkedőn indulhat és különböző dijakat nyerhet. A vetélkedők dijalapitói: a Parádsasvári Üveggyár, az Eger-Mátravidéki Borgazdasági Kombinát, az Egri Dohánygyár, a Hatvani Konzervgyár, a Hatvani Cukorgyár, az Egri Tejüzem, a Fővárosi Műanyagipari Vállalat, a Fővárosi Ásvány- és Jégipari Vállalat Gyöngyösi Üzeme, az Egerszóláti Ho Si Minh Mgtsz, a Detki Magyar–Bolgár Barátság Mgtsz, a Ludasi ÁFÉSZ, a Hevesi Húsipari Szövetkezet, a Polimer Szövetkezet és a Hirlapkiadó Vállalat.

A majálison a szerkesztőség munkatársai Ludas Fórum keretében válaszolnak az ország minden tájáról feltett kérdésekre. Kérjük olvasóinkat, hogy legkésőbb május 20-ig küldjék be szerkesztőségünkbe azokat a kérdéseket, melyek közül a legérdekesebbekre a helyszinen (és a júliusban közvetitett rádiókabaréban) válaszolunk.

Akik még nem ismernék Ludast és környékét, azoknak a május 20-i számunkban szines riportban mutatjuk be, mi mindent rejt e táj Gyöngyöstől Egerig.

A kétnapos majális részletes programját május 27-i számunkban közöljük.

VENDÉGÜNK: RÁTONYI RÓBERT

Rátonyi Róbert meséli:

Hatodik hónapja játssza a Thália Stúdió a Miss Arizóna című produkciót. A hajdani Nagymező utcai mulató tulajdonosainak, Rozsnyai Sándornak és feleségének története zsúfolt házak mellett kerül színre minden este. A nézőtér mindössze 99 személyes, szinte egybeolvad a színpaddal, akarom mondani a parkettel és így a nézők úgy érzik magukat, mintha valóban a mulatóban ülnének. A testközelben lejátszódó történet nem egyszer elfeledteti a közönséggel, hogy csupán nézői és nem résztvevői azoknak a jeleneteknek, amelyek felidézik a híres régi mulatót. Ebből adódóan kollégáimnak és nekem nem egy furcsa élményünk volt az előadások folyamán. A mulató főpincérét játszó Tándor Lajosnak egyízben valaki ötszáz forintot akart a zsebébe dugni, hogy őt az úgynevezett süllyedő páholyba ültesse, amely a régi Arizónában a pincébe süllyesztette intim magányra vágyódó vendégeit. A mi színpadunkon ez a páholy persze csak díszlet, amelybe a szereplők ülnek, így a kedves nézőknek ezt a kívánságát nem lehetett teljesíteni. Mint ahogy annak az úrnak a kérését sem, aki megvárt előadás után és bizalmasan belém karolva ezt suttogta:

— Rozsnyaikám! Nem tudná nekem bemutatni a táncosnők közül azt a szőke hajút? Tudja, aki balról a második volt a sorban...

Alig tudtam megmagyarázni, hogy egyrészt én előadás után már nem vagyok Rozsnyai, csak Rátonyi. Az a bizonyos táncosnő pedig Gór Nagy Mária nevű kolléganőm, aki csak szerepe szerint konzumál és azt is csak a színpadon fél nyolctól fél tizenegyig!

Az már félelmetesebb volt, amikor a német hadsereg tábornokát játszó Kautzky József kollégám felé ezt suttogta az egyik első sorban ülő néző:

— Szétverem a fejed, te aljas náci! Takarodj innen, amíg szépen mondom!

Szegény Kautzky Jocó előadás után a színház Hajós utcai bejáratán osont haza.

A Miss Arizónát játszó Esztergályos Cecília pedig nemrégiben az alábbi levelet kapta:

„Élethű alakításából egyet hiányoltam, hogy nem elefánthátón énekelte belépő dalát. Aida, a táncoló elefánt nem hiányozhatott soha a mulató műsorából. Kézcsókkal: egy régi törzsvendég."

Sajnos az elefánt nem fért be a Thália Stúdió költségvetésébe... sőt!... még az ajtaján se!

Rátonyi Róbert **május 13-án, 17 órakor a Gábor Andor Klubban (Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.)** találkozik olvasóinkkal. Házigazda: Radványi Barna. A belépés díjtalan. Meghívó igényelhető a fenti címen, vagy a 335-718-as telefonszámon.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Képzeld, az orvos azt mondta maláriás vagyok!

— Az semmi! Az a legkönnyebb betegség, még egy szúnyog is kibírja...

IMPORT HUMOR
EBEK, EMBEREK EGYEBEK

– Drága postás úr, nem egyszerűbb lett volna, ha a lépcsőházon keresztül jön fel?

JOGOS KÉRDÉS

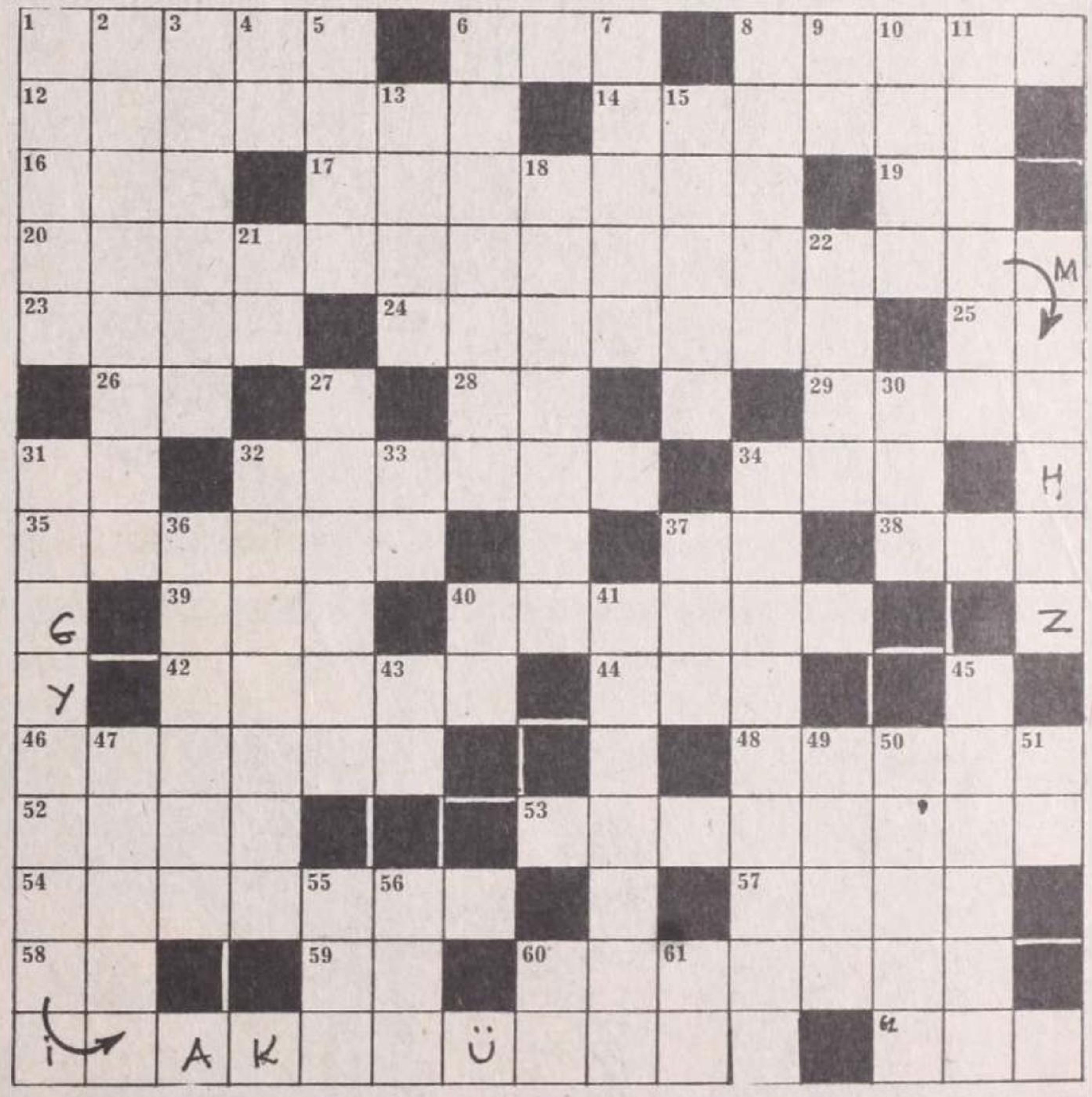
Pistikét „neveli" a nagymamája: — Viselkedj jól, Pistike, mert aki jó, az egyszer majd a mennyországba kerül, de a rosszak a pokolba kerülnek! — Vízszintes 20 — függőleges 31? — kérdi erre Pistike. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb május 17-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. Kizárólag levelezőlapon! A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Rövid
6. Hölgyeknek jár(t) ki
8. Hatalmas tó a Szovjetunióban
12. Afrikai állam
14. Hamlet kolostorba küldi
16. Szóhoz tapad
17. Megállóhely
19. A függ. 4 fordítottja
23. Kellemetlen ügy megoldási módja
24. A budapesti metró egyik állomása
25. A nátrium jele
26. A CS betű régies írásmódja
28. Vallás röv.
29. A magyar líra egyik nagy alakja (Árpád)
31. Zenei hang
32. Tejet fejnek bele
34. Több az elégnél
35. Katonai vezényszó
37. Névelő
38. Öreg bácsika
39. Alma- . . .
40. Konok, önfejű
42. Nem művelt, sűrű erdő
44. Nem — latinul
46. A hunokkal rokon nomád nép volt
48. Lélektelen fegyelmezés
52. Okhatározói mellékmondatot vezet be
53. A szerkesztőségi munkaidő végét jelenti
54. Valamely tan lezárt dogmáihoz betű szerint ragaszkodó
57. A bibliából ismert hegy
58. Z
59. Európai nép
60. Tűzijáték kelléke
62. Meztelen test

FÜGGŐLEGES

1. Forogva halad
2. Majdhogynem parancs
3. Fűzfapoéta alkotása
4. Mondjuk a Balaton
5. Főpap
6. A mentőknek ad dolgot
7. Termése a sörgyártásban használatos
8. Későn történő
9. A vízsz. 17 kezdete
10. Mint az 57 vízsz.
11. Szabadalom, avagy nyomásra működő ruhakapocs
13. Női név
15. Két hegység neve Szlovákiában
18. Az alany és az oltóvessző együttéléséből keletkezik
21. Igeképző
22. Északatlanti Szövetség
27. Korszerűen gondolkodó
30. Mindennek van
32. A terített asztalon található
33. Azonos betűk
34. Török közigazgatási terület volt
36. Idegesen nyugtalan
37. Régi űrmérték
40. Azonos betűk
41. Első táplálékunk
43. O. K.
45. „Dunának, ... , egy a hangja"
47. Madár
49. Betűt a papírra
50. Hivatali helyiség
51. Olasz névelő
55. Német névelő
56. Érzékszerv
60. Például
61. Személyes névmás

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 19,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-19
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

című rejtvényünk megfejtése:
— Hamarjában nem tudok felelni, maga melyiket ajánlja nekem?

200—200 forintot nyert:

Kiss Sándorné, Jánoshalma, Damjanich u. 22. 6440

Kohári Endréné, Bp., Majakovszkij u. 51. 1072

Timár József, Gyomaendrőd, II. 92. K. 359. 5502

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Hol van Ludas? Itt van Ludas! (*Lehoczki István* és *Tormai László* rajzos riportja a Ludas majális színhelyéről és környékéről.)

Brenner György: Egy kis közgáz

Timár György: Nevető lexikon

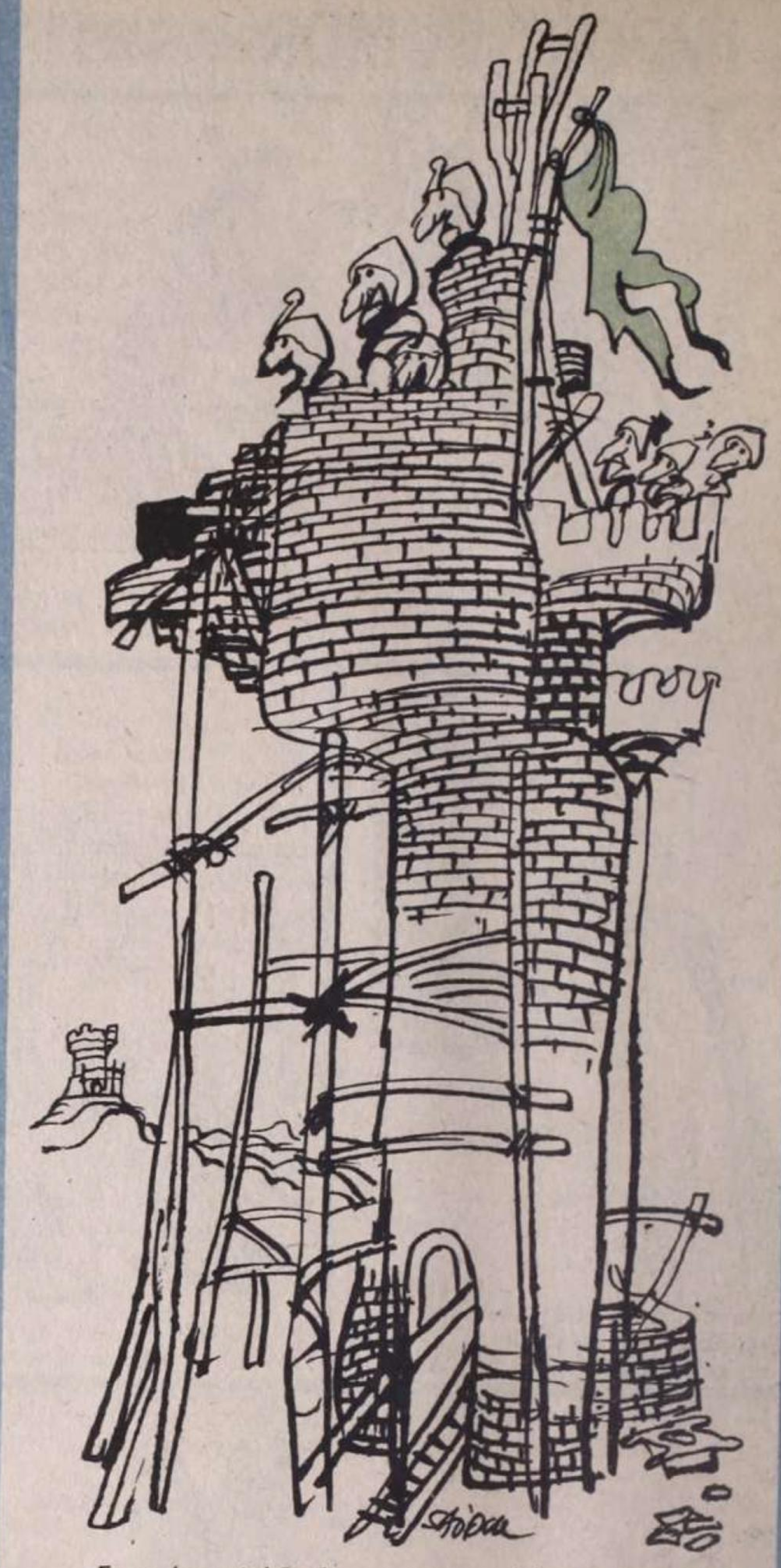
FEJLŐDŐ FALU

– Ahány táncház, annyi szokás.

– Nekem egy szavam sem lehet az eltartóimra, még a tüdőszűrésre is ők járnak helyettem!

– Ez a kapzsi kőműves egyszerre három várat épít, az ellenség meg közeledik!

NOSZTALGIA-VERKLI

– Ez volt az első nagylemezem . . .

DIVAT . . .

HAJSZA

– Lassan már annyi időm sincs, hogy megcsaljam a feleségemet!